



LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 4

2018. GADA 22. FEBRUĀRĪ

Saturs

Likumi

53.*	798L/12**	Grozījumi Publiskas personas mantas atsavināšanas likumā.	3
54.	799L/12	Grozījumi likumā “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”	5
55.	800L/12	Grozījumi likumā “Par valsts noslēpumu”	9
56.	801L/12	Grozījumi likumā “Par piesārņojumu”	15
57.	802L/12	Par Latvijas Lauksaimniecības universitātes Satversmes grozījumiem.	23
58.	803L/12	Grozījumi Augstskolu likumā.	40
59.	804L/12	Grozījumi Kredītinformācijas biroju likumā	44
60.	805L/12	Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”	45

Paziņojumi

61.		Par aicinājumu noteikt sankcijas Sergeja Magnitska lietā iesaistītajām personām.	47
-----	--	--	----

* *Publikācijas numurs.*

** *12. Saeimas pieņemtā likuma numurs.*

53. 798L/12 Grozījumi Publiskas personas mantas atsavināšanas likumā

Izdarīt Publiskas personas mantas atsavināšanas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 23. nr.; 2004, 2. nr.; 2005, 15. nr.; 2006, 1., 14. nr.; 2007, 9., 14. nr.; 2008, 24. nr.; 2009, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 100., 155., 193. nr.; 2010, 178. nr.; 2011, 117. nr.; 2013, 128., 188., 232. nr.; 2015, 227. nr.; 2016, 125. nr.; 2017, 203., 253. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 42. pantu ar 2.⁶ un 2.⁷ daļu šādā redakcijā:

“(2⁶) Valsts vai pašvaldības nekustamais īpašums var tikt nodots bez atlīdzības attiecīgi valsts vai pašvaldības īpašumā, lai tas tiktu izmantots kā atlīdzības kompensācijas veids atbilstoši normatīvajiem aktiem par sabiedrības vajadzībām nepieciešamā nekustamā īpašuma atsavināšanu, ja par to ir vienojušās attiecīgās publiskās personas. Ministru kabineta vai pašvaldības domes lēmumā par nekustamā īpašuma nodošanu īpašumā bez atlīdzības noteic, ka nekustamais īpašums tiek nodots, lai tas tiktu izmantots kā atlīdzības kompensācijas veids konkrēta projekta īstenošanai. Nostiprinot īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu, zemesgrāmatā izdara atzīmi par Ministru kabineta vai pašvaldības domes lēmumā noteiktajiem tiesību aprobežojumiem. Ja nodotais nekustamais īpašums projekta īstenošanas laikā netiek izmantots kā atlīdzības kompensācijas veids, to nekavējoties nodod bez atlīdzības attiecīgi valstij vai pašvaldībai.

(2⁷) Šajā pantā minētajos gadījumos publiskas personas vai atvasinātas publiskas personas iestādes ir atbrīvojamas no kancelejas nodevas samaksas par īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā.”

2. Papildināt likumu ar 42.¹ pantu šādā redakcijā:

“**42.¹ pants.** (1) Valstij vai pašvaldībai piekritošo nekustamo īpašumu, ievērojot normatīvajos aktos noteiktos ierobežojumus rīcībai ar piekritīgo nekustamo īpašumu un šā likuma 42. panta nosacījumus, var nodot īpašumā bez atlīdzības, ja valstij vai pašvaldībai piekritošais nekustamais īpašums tiek ierakstīts zemesgrāmatā uz valsts vai pašvaldības vārda vienlaikus ar ieguvēja īpašuma tiesību nostiprināšanu uz attiecīgo īpašumu.

(2) Ministru kabineta vai pašvaldības domes lēmumā par nekustamā īpašuma nodošanu pilnvaro nekustamā īpašuma ieguvēju parakstīt nostiprinājuma lūgumu par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā, kā arī veikt citas nepieciešamās darbības attiecīgā īpašuma ierakstīšanai zemesgrāmatā. Šajā gadījumā iestādes atbrīvojamas no kancelejas nodevas samaksas, kas saistīta ar nekustamā īpašuma ierakstīšanu un īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā.

(3) Visas ar valstij vai pašvaldībai piekritošā nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā saistītās darbības veic ieguvējs par sava budžeta līdzekļiem, izņemot gadījumu, kad šīs publiskās personas ir vienojušās citādi.”

3. Papildināt 43. pantu pēc skaitļa “42.” ar vārdu un skaitli “un 42.¹”.

4. 45. panta pirmajā daļā:

aizstāt pirmajā teikumā vārdus “kā arī valstij piederošu” ar vārdu “vai”;
papildināt otro teikumu pēc skaitļa “42.” ar vārdu un skaitli “vai 42.¹”.

5. Izslēgt pārejas noteikumu 3. punktu.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 1. februārī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 20. februārī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.02.2018., Nr. 36.

54. 799L/12 Grozījumi likumā “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”

Izdarīt likumā “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 11. nr.; 2003, 12. nr.; 2006, 2., 20. nr.; 2007, 14. nr.; 2008, 24. nr.; 2009, 10., 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 94., 162. nr.; 2011, 76. nr.; 2012, 104. nr.; 2013, 6. nr.; 2014, 32., 38., 228. nr.; 2015, 107., 190., 251. nr.; 2016, 31., 123. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 1. panta 1. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Amats šā likuma izpratnē nav valsts amatpersonas darbs, pārstāvot attiecīgo publiskas personas institūciju, kurā tā ieņem valsts amatpersonas amatu, starptautiskajā organizācijā, kuras dalībvalsts ir Latvijas Republika vai ar kuru sadarbojas Latvijas Republika, kā arī citu institūciju veidotās komisijās, konsultatīvajās padomēs un darba grupās, un par šo darbu nav noteikta atlīdzība;”

2. 6. pantā:

aizstāt otrajā daļā skaitļus un vārdus “7. panta otrajā, trešajā, ceturtajā, piektajā, 5.¹, sestajā, septītajā, astotajā un trīspadsmitajā daļā” ar skaitli un vārdiem “7. panta otrajā, trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Valsts amatpersonai, kurai šā likuma 7. pantā noteikti speciālie amatu savienošanas ierobežojumi, ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu ar:

- 1) amatu, kuru tā ieņem saskaņā ar likumu, Saeimas apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem, Ministru kabineta noteikumiem un rīkojumiem, ja tas neapdraud normatīvajos aktos šai valsts amatpersonai vai institūcijai, kurā tā nodarbināta, noteikto patstāvību;
- 2) pedagoga, zinātnieka, ārsta, profesionāla sportista vai radošo darbu, arī veicot šo darbu kā saimnieciskās darbības veicējam saskaņā ar likumu “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli”;
- 3) saimniecisko darbību individuālā komersanta statusā vai kā saimnieciskās darbības veicējam saskaņā ar likumu “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli”, ja šīs darbības ietvaros tiek gūti ienākumi tikai no lauksaimnieciskās ražošanas, mežizstrādes, zvejniecības, lauku tūrisma vai prakses ārsta profesionālās darbības;
- 4) saimniecisko darbību, kura tiek veikta, pārvaldot šai valsts amatpersonai piederošo nekustamo īpašumu, kā saimnieciskās darbības veicējam saskaņā ar likumu “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli”;
- 5) tāda pilnvarojuma izpildi, uz kura pamata šī amatpersona rīkojas sava radnieka vārdā, ja tas nerada interešu konfliktu;
- 6) amatu Valsts prezidenta izveidotā komisijā, padomē vai Ordeņu kapitulā, ja tas nerada interešu konfliktu;
- 7) dienestu Zemessardzē, ja likumā nav noteikts citādi.”

3. Izteikt 7. pantu šādā redakcijā:

“7. pants. Speciālie valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumi

(1) Valsts prezidenta amata savienošānu ar citu amatu nosaka Latvijas Republikas Satversme.

(2) Saeimas deputāts, Ministru prezidents, Ministru prezidenta biedrs, ministrs, īpašu uzdevumu ministrs un parlamentārais sekretārs papildus šā likuma 6. panta ceturtajā daļā noteiktajam var savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar:

- 1) amatu arodbiedrībā, biedrībā vai nodibinājumā, politiskajā partijā, politisko partiju apvienībā vai reliģiskajā organizācijā;
- 2) citu amatu vai darbu Saeimā vai Ministru kabinetā vai amatu, kuru viņš ieņem starptautiskajās organizācijās un institūcijās, ja to nosaka Saeimas un tās institūciju lēmumi, Ministru kabineta noteikumi vai rīkojumi.

(3) Latvijas Bankas prezidents, viņa vietnieks un Latvijas Bankas padomes loceklis, valsts kontrolieris, Valsts kontroles padomes loceklis, Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs un viņa vietnieks, Satversmes aizsardzības biroja direktors un viņa vietnieks, tiesībsargs un viņa vietnieks, Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes loceklis, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas priekšsēdētājs un padomes loceklis, Finanšu un kapitāla tirgus komisijas priekšsēdētājs, viņa vietnieks un padomes loceklis, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, pārvaldes direktors un viņa vietnieks, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieks, viņa vietnieks, nodaļas vadītājs, viņa vietnieks, kā arī izmeklētājs, tiesnesis, prokurors, zvērināts notārs un zvērināts tiesu izpildītājs, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienesta priekšnieks un viņa vietnieks, Rūpnieciskā īpašuma apelācijas padomes priekšsēdētājs un loceklis, Valsts policijas priekšnieks un viņa vietnieks, Drošības policijas priekšnieks un viņa vietnieks, Valsts robežsardzes priekšnieks un viņa vietnieks, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta priekšnieks un viņa vietnieks, Iekšējās drošības biroja priekšnieks un viņa vietnieks, pašvaldības policijas priekšnieks un viņa vietnieks, Nacionālo bruņoto spēku komandieris un viņa vietnieks, Nacionālo bruņoto spēku štāba priekšnieks un viņa vietnieks, departamenta un pārvaldes priekšnieks, Nacionālo bruņoto spēku regulāro spēku vienības un Zemessardzes komandieris, vienības komandieris (priekšnieks) un garnizona priekšnieks papildus šā likuma 6. panta ceturtajā daļā noteiktajam var savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar:

- 1) amatu attiecīgās profesijas vai nozares biedrībā, arī arodbiedrībā, izņemot šajā daļā minēto institūciju vadītājus un gadījumus, kad tas ir aizliegts ar likumu;
- 2) šādiem amatiem, ja tas nerada interešu konfliktu un ir saņemta tās valsts amatpersonas vai koleģiālās institūcijas rakstveida atļauja, kura attiecīgo personu iecēlusi, ievēlējusi vai apstiprinājusi amatā vai kura minēta šā likuma 8.¹ panta vienpadsmitajā daļā:
 - a) eksperta (konsultanta) darbu, kura izpildes vieta ir citas valsts administrācija, starptautiskā organizācija vai tās pārstāvniecība (misija),
 - b) amatu biedrībā vai nodibinājumā, vai reliģiskajā organizācijā.

(4) Pašvaldības domes priekšsēdētājs, republikas pilsētas domes priekšsēdētāja vietnieks, pašvaldības izpilddirektors un viņa vietnieks, publiskas personas iestādes vadītājs un viņa vietnieks, Valsts prezidenta kancelejas vadītājs un viņa vietnieks, Saeimas Administrācijas ģenerālsekretārs, pagasta vai pilsētas pārvaldes vadītājs novada pašvaldībā, publiskas personas kapitālsabiedrības valdes loceklis, kā arī šā likuma 1. panta 8. punkta “c” apakšpunktā minētās kapitālsabiedrības valdes loceklis papildus šā likuma 6. panta ceturtajā daļā noteiktajam var savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar:

- 1) amatu arodbiedrībā, biedrībā vai nodibinājumā, politiskajā partijā, politisko partiju apvienībā vai reliģiskajā organizācijā, ja šā panta septītajā daļā nav noteikts citādi;

- 2) šādiem amatiem, ja tas nerada interešu konfliktu un ir saņemta tās valsts amatpersonas vai koleģiālās institūcijas rakstveida atļauja, kura attiecīgo personu iecēlusi, ievēlējusi vai apstiprinājusi amatā:
 - a) amatu kapitālsabiedrībā, kurā publiska persona vai publiskas personas kapitālsabiedrība ir dalībnieks, ja tas saistīts ar publiskas personas interešu pārstāvēšanu šajā kapitālsabiedrībā,
 - b) citu amatu publiskas personas institūcijā,
 - c) eksperta (konsultanta) darbu, kura izpildes vieta ir citas valsts administrācija, starptautiskā organizācija vai tās pārstāvniecība (misija).

(5) Šā likuma 4. panta pirmās daļas 19.¹ punktā un 2.³ daļā minētā amatpersona, kā arī publiskas personas kapitālsabiedrības padomes loceklis un kapitālsabiedrības padomes loceklis, kurš pārstāv publiskas personas intereses kapitālsabiedrībā, papildus šā likuma 6. panta ceturtajā daļā noteiktajam var savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar citu amatu, uzņēmuma līguma vai pilnvarojuma izpildi, ja šī savienošana nerada interešu konfliktu un ir saņemta tā publiskas personas kapitāla daļu turētāja pārstāvja rakstveida atļauja, kurš attiecīgo personu nominējis ievēlēšanai padomes locekļa amatā, vai tās valsts amatpersonas vai koleģiālās institūcijas rakstveida atļauja, kura attiecīgo personu iecēlusi, ievēlējusi vai apstiprinājusi amatā.

(6) Vispārējā un specializētā valsts civildienesta ierēdnis, Valsts kontroles Revīzijas departamenta sektora vadītājs, Centrālās vēlēšanu komisijas sekretārs, Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi, kā arī pašvaldības policijas amatpersona, Nacionālo bruņoto spēku profesionālā dienesta karavīrs un civilais darbinieks un šā likuma 4. panta otrajā un 2.¹ daļā minētā amatpersona, kurai šajā pantā nav noteikti īpaši amata savienošanas nosacījumi, papildus šā likuma 6. panta ceturtajā daļā noteiktajam var savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar citu amatu, uzņēmuma līguma, pilnvarojuma izpildi vai saimniecisko darbību individuālā komersanta statusā vai reģistrējoties Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējam saskaņā ar likumu "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli", ja šī savienošana nerada interešu konfliktu un ir saņemta attiecīgās publiskas personas iestādes vadītāja vai viņa pilnvarotas personas rakstveida atļauja. Ja profesionālā dienesta karavīrs likumā noteiktajā kārtībā uz noteiktu laiku iecelts amatā civilā valsts iestādē vai valsts drošības iestādē, rakstveida atļauju amatu savienošanai izsniedz tās iestādes vadītājs, kurš viņu iecēlis amatā.

(7) Papildus tām valsts amatpersonām, kurām citos likumos un šajā pantā nav atļauts savienot valsts amatpersonas amatu ar amatu politiskajā partijā vai politisko partiju apvienībā, šādu amatu savienošana nav atļauta arī Valsts kancelejas direktoram un viņa vietniekam, valsts sekretāram un viņa vietniekam, kā arī valsts kapitālsabiedrības valdes vai padomes loceklim.

(8) Ja publiskas personas institūcijā nodarbinātai personai tiek uzdots pildīt valsts amatpersonas amata pienākumus (4. panta piektā daļa) un tādēļ šai personai papildus jāievēro šajā pantā noteiktie amatu savienošanas ierobežojumi un jāveic šā likuma 8. panta pirmajā un otrajā daļā minētās darbības, tad publiskas personas institūcijas vadītājs uz attiecīgās valsts amatpersonas amata izpildes laiku, bet ne ilgāk kā uz 18 mēnešiem var atļaut attiecīgu amatu savienošanu, ja tas nerada interešu konfliktu un nekaitē valsts amatpersonas tiešo pienākumu pildīšanai."

4. 8.¹ pantā:

izteikt septīto daļu šādā redakcijā:

"(7) Lēmumu par atteikšanos izsniegt atļauju amatu savienošanai pieņem un noformē Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā, norādot lēmuma pamatojumu saskaņā ar šā panta piektās daļas 1. punktu un citu normatīvo aktu prasībām. Lēmumu atļaut savienot valsts amatpersonas amatu ar citu amatu var noformēt arī rezolūcijas veidā. Lēmumu reģistrācijas kārtību nosaka institūcijas vadītājs.;"

aizstāt vienpadsmitajā daļā skaitļus un vārdus "3. punktā un 5. punktā" ar skaitli un vārdu "2. punktā".

5. Aizstāt 9. panta piektajā daļā vārdus un skaitli “piektās daļas 3.² punktu” ar vārdiem un skaitli “ceturtās daļas 2. punktu”.

6. Izslēgt 13. panta trešās daļas 6. punktā vārdus “kuri bijuši starptautisko operāciju dalībnieki”.

7. Papildināt 24. panta ceturto daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Deklarācijām, kas iesniegtas, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmu, ir juridisks spēks arī tad, ja tās nesatur rekvizītu “paraksts”. Ja deklarāciju iesniedz, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmu, deklarācijas iesniedzējs apliecina, ka deklarācijā norādītās ziņas ir pilnīgas un patiesas.”

8. 27. panta trešajā daļā:

izteikt otro teikumu šādā redakcijā:

“Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs pārbauda valsts amatpersonu deklarācijas, lai savas kompetences ietvaros izskatītu lietas par šā likuma un citu likumu pārkāpumiem.”;

izslēgt trešo teikumu.

9. 28. pantā:

papildināt pantu ar 1.² daļu šādā redakcijā:

“(1²) Valsts ieņēmumu dienests salīdzina deklarācijā norādīto informāciju ar tā rīcībā esošo informāciju.”;

aizstāt otrajā daļā vārdus un skaitli “šā likuma 23. panta otrajā daļā paredzētajos gadījumos” ar vārdiem un skaitli “atbilstoši šā likuma 27. panta trešajā daļā noteiktajai kompetencei”.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 1. februārī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 20. februārī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.02.2018., Nr. 36.

55. 800L/12 Grozījumi likumā “Par valsts noslēpumu”

Izdarīt likumā “Par valsts noslēpumu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1996, 22. nr.; 1997, 10. nr.; 1998, 1., 14. nr.; 1999, 8. nr.; 2000, 14. nr.; 2002, 2., 24. nr.; 2004, 2., 7., 13. nr.; 2005, 8. nr.; 2006, 12. nr.; 2007, 6., 9. nr.; 2008, 13. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205. nr.; 2013, 25. nr.; 2014, 105. nr.) šādus grozījumus:

1. 7. panta piektajā daļā:

izteikt otro teikumu šādā redakcijā:

“Komersantam, kuram savā darbā nepieciešams izmantot valsts noslēpumu, ārvalstu vai starptautisko organizāciju un to institūciju klasificēto informāciju, jāsaņem industriālās drošības sertifikāts, ko pēc valsts drošības iestādes veiktas speciālas pārbaudes tam izsniedz Satversmes aizsardzības birojs.”;

papildināt trešo teikumu pēc vārda “sarakstu” ar vārdu “termiņus”;

izteikt piekto teikumu šādā redakcijā:

“Satversmes aizsardzības biroja direktora lēmumu par atteikumu izsniegt industriālās drošības sertifikātu vai par tā anulēšanu komersants var apstrīdēt un pārsūdzēt tādā pašā kārtībā kā lēmumu par speciālās atļaujas pieeju valsts noslēpumam atteikumu, anulēšanu vai kategorijas pazemināšanu.”;

izslēgt sesto teikumu;

aizstāt septītajā teikumā vārdus “industriālās drošības sertifikāta neizsniegšanu vai anulēšanu” ar vārdiem “atteikumu izsniegt industriālās drošības sertifikātu vai tā anulēšanu”;

izteikt astoto teikumu šādā redakcijā:

“Ja tiek pieņemts lēmums par atteikumu izsniegt industriālās drošības sertifikātu vai par tā anulēšanu, Satversmes aizsardzības birojs nodrošina komersanta informēšanu un uzklauššanu tādā pašā kārtībā, kāda paredzēta attiecībā uz personu, kura pretendē uz pieeju valsts noslēpumam.”

2. 9. pantā:

izteikt trešās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

“3) kura:

- a) sodīta par tīšu noziedzīgu nodarījumu vai par valsts noslēpuma izpaušanu aiz neuzmanības, — neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas,
- b) notiesāta par tīšu noziedzīgu nodarījumu vai par valsts noslēpuma izpaušanu aiz neuzmanības, atbrīvojot no soda;”;

izteikt trešās daļas 7. punktu šādā redakcijā:

“7) kurai konstatēti psihiski un uzvedības traucējumi, tai skaitā traucējumi alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu lietošanas dēļ, kas dod pamatu apšaubīt tās spēju ievērot valsts noslēpuma aizsardzības nosacījumus;”;

papildināt pantu ar 3.² daļu šādā redakcijā:

“(3²) Ministru kabinets nosaka šā panta trešās daļas 7. punktā paredzētās medicīniskās pretindikācijas speciālās atļaujas izsniegšanai un kārtību, kādā persona tiek nosūtīta uz veselības pārbaudi, veselības pārbaudes veikšanas kārtību, kā arī veselības pārbaudes komisijas darba organizāciju un tā apmaksas kārtību.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Pamatojoties uz tās institūcijas priekšlikumu, kura iniciēja pārbaudi, vai pēc savas iniciatīvas valsts drošības iestādes vadītājs pēc pārbaudes izdarīšanas var atļaut pieeju valsts noslēpumam atsevišķām personām, kurām to ierobežo šā panta trešās daļas 3. punkta nosacījumi, ja nav izdarīts smags vai sevišķi smags noziegums, — neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas.”;

izslēgt piekto daļu.

3. Papildināt likumu ar 9.¹ pantu šādā redakcijā:

“9.¹ pants. Komersanta piemērotība industriālās drošības sertifikāta saņemšanai

(1) Industriālās drošības sertifikāts apliecina komersanta gatavību un spēju veikt darbu ar valsts noslēpuma objektu un nodrošināt valsts noslēpuma objekta aizsardzību.

(2) Industriālās drošības sertifikātu var izsniegt komersantam:

- 1) kurš ir reģistrēts Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā;
- 2) kurš ir dibināts vismaz pirms diviem gadiem un veic komercdarbību;
- 3) kurš noteiktā termiņā valsts drošības iestādei iesniedzis visus normatīvajos aktos noteiktos speciālajai pārbaudei nepieciešamos dokumentus un norādījis pamatojumu, kas apliecina nepieciešamību saņemt industriālās drošības sertifikātu;
- 4) kurš ir piekritis, ka valsts drošības iestāde veiks komersanta un ar to saistītu personu pārbaudi.

(3) Industriālās drošības sertifikāta izsniegšanu atsaka vai industriālās drošības sertifikātu anulē, ja:

- 1) par komersantu pārbaudes gaitā ir konstatēti fakti, kas dod pamatu apšaubīt tā uzticamību un spēju saglabāt valsts noslēpumu;
- 2) komersants ir atteicies ievērot vai pārkāpis valsts drošības iestādes norādījumus saistībā ar valsts noslēpuma aizsardzību vai sniedzis nepatiesas ziņas;
- 3) komersantam pēdējo piecu gadu laikā ir piemērots Krimināllikumā noteiktais piespiedu ietekmēšanas līdzeklis.

(4) Industriālās drošības sertifikāta izsniegšanu var atteikt vai industriālās drošības sertifikātu var anulēt, ja:

- 1) komersanta darbībā konstatēts valsts noslēpuma objektu aizsardzības noteikumu pārkāpums;
- 2) komersantam ir nodokļu parāds.”

4. 10. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Personas pārbaudes termiņš ir trīs mēneši. Ja objektīvu iemeslu dēļ triju mēnešu termiņu nav iespējams ievērot, valsts drošības iestādes vadītājs to var pagarināt vēl līdz trim mēnešiem, par to paziņojot personai. Personas pārbaudes procesa organizāciju, metodes, taktiku, līdzekļus un citus jautājumus, kas jāievēro personas pārbaudes procesā, pēc saskaņošanas ar ģenerālprokuroru nosaka Valsts drošības iestāžu padome.”;

papildināt pantu ar jaunu piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja jāizvērtē pārbaudes laikā iegūtā informācija, kas var būt par pamatu tam, lai personai tiktu liegta pieeja valsts noslēpumam, valsts drošības iestāde nodrošina tās personas uzklauššanu, kura pretendē uz pieeju valsts noslēpumam vai kurai ir izsniegta speciālā atļauja darbam ar valsts noslēpumu.”;

papildināt pantu ar sesto, septīto, astoto, devīto, desmito un vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(6) Valsts drošības iestāde saskaņā ar Paziņošanas likumu pārbaudāmajai personai un institūcijai, kas iniciēja pārbaudi, paziņo laiku, kurā personai jāierodas uz uzklauššanu. Uzklauššanas laikā valsts drošības iestāde iepazīstina personu ar pārbaudes lietas kopsavilkumu, kurā norādīti iemesli, kuru dēļ personai var tikt liegta pieeja valsts noslēpumam. Pēc pārbaudāmās personas iepazīšanās ar pārbaudes lietas kopsavilkumu valsts drošības iestāde uzklauša pārbaudāmās personas paskaidrojumu par pārbaudes lietas kopsavilkumā minētajiem faktiem. Valsts drošības iestāde personas paskaidrojumu pievieno lietas materiāliem.

(7) Personai ir pienākums norādītajā laikā ierasties valsts drošības iestādē. Personas slimības vai citu attaisnojošu iemeslu dēļ valsts drošības iestāde var pārcelt tās uzklauššanu uz citu laiku. Ja persona bez attaisnojoša iemesla neierodas uz uzklauššanu valsts drošības iestādes norādītajā laikā, uzskatāms, ka tā atteikusies izmantot tiesības tikt uzklautai attiecīgajā pārbaudes procesa stadijā.

(8) Valsts drošības iestāde ir tiesīga pabeigt pārbaudi un pieņemt lēmumu, neuzklautot personu, ja:

- 1) persona bez attaisnojoša iemesla nav ieradies uz uzklauššanu valsts drošības iestādes norādītajā laikā vai nav informējusi valsts drošības iestādi par nepieciešamību attaisnojoša iemesla dēļ mainīt norādīto uzklauššanas laiku;
- 2) persona attaisnojoša iemesla dēļ atkārtoti nevar ierasties uz pārcelto uzklauššanu valsts drošības iestādē, bet pārbaudē iegūtā informācija ir pietiekama, lai valsts drošības iestāde pieņemtu lēmumu;
- 3) valsts drošības interesēs nepieciešams nekavējoties anulēt personai izsniegto speciālo atļauju.

(9) Ja tiek pieņemts lēmums liegt personai pieeju valsts noslēpumam, valsts drošības iestāde pēc lēmuma pieņemšanas rakstveidā informē to par šāda lēmuma iemesliem, neatklājot informāciju, kas var:

- 1) kaitēt citas personas tiesībām vai tiesiskajām interesēm;
- 2) atklāt slepenos palīgus vai personas, kuras konfidenciāli sniegušas palīdzību;
- 3) atklāt segorganizācijas vai citus maskēšanās līdzekļus;
- 4) atklāt valsts drošības iestāžu darba organizāciju, metodiku vai taktiku;
- 5) kaitēt izlūkošanas, pretizlūkošanas vai operatīvās darbības uzdevumu izpildei;
- 6) atklāt valsts noslēpuma aizsardzības līdzekļus vai paņēmienus;
- 7) kaitēt sadarbībai ar ārvalstu speciālajiem dienestiem, tiesībaizsardzības iestādēm vai organizācijām.

(10) Valsts drošības iestāde pārbaudes ietvaros izvērtē personas atbilstību šā likuma prasībām, pārbaudot tās sniegto informāciju un izvērtējot informāciju, kas par personu pieejama publiski vai iegūstama atbilstoši Valsts drošības iestāžu likumam un Operatīvās darbības likumam.

(11) Valsts drošības iestāde informē institūciju, kas iniciēja pārbaudi, par personas pārbaudes rezultātā pieņemto lēmumu.”;

uzskatīt līdzšinējo panta piekto daļu par divpadsmito daļu.

5. Izteikt 11. panta piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Lēmums par atteikumu izsniegt speciālo atļauju stājas spēkā tā pieņemšanas brīdī, un persona šo lēmumu var apstrīdēt un pārsūdzēt šā likuma 16. pantā paredzētajā kārtībā.”

6. Papildināt 12. panta trešo daļu ar 16. punktu šādā redakcijā:

“16) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļiem.”

7. 13. pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“13. pants. Speciālo atļauju anulēšana, kategoriju pazemināšana un speciālo atļauju lieguma sekas”;

izslēgt otrajā daļā vārdus “termiņa nepagarināšanai vai”;

izteikt trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Lēmums par speciālās atļaujas anulēšanu vai kategorijas pazemināšanu stājas spēkā tā pieņemšanas brīdī, un persona šo lēmumu var apstrīdēt un pārsūdzēt šā likuma 16. pantā paredzētajā kārtībā. Ja lēmums par speciālās atļaujas anulēšanu vai kategorijas pazemināšanu tiek pieņemts, pamatojoties uz šā panta pirmās daļas 2., 3. vai 4. punktā minētajiem apstākļiem, valsts drošības iestāde nodrošina šā likuma 10. pantā paredzēto personas informēšanu un uzklauššanu.

(4) Ja amatpersonai vai darbiniekam speciālā atļauja tiek atteikta vai, pamatojoties uz šā panta pirmās daļas 2., 3. vai 4. punktu, speciālā atļauja tiek anulēta, tas ir pietiekams pamats uzskatīt, ka šī persona neatbilst ieņemamam amatam (veicamajam darbam), kas saistīts ar valsts noslēpuma izmantošanu vai tā aizsardzību. Pēc lēmuma pieņemšanas šāda persona nekavējoties pārceļama darbā, kas nav saistīts ar valsts noslēpumu, vai, ja tas nav iespējams, nekavējoties atstādināma no amata pienākumu pildīšanas, saglabājot amata mēnešalgu un sociālās garantijas. Pēc galīgā lēmuma pieņemšanas šādu personu nekavējoties pārceļ darbā, kas nav saistīts ar valsts noslēpumu, vai, ja tas nav iespējams, ar to nekavējoties izbeidz darba (dienesta) attiecības.”;

papildināt pantu ar 4.¹ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Pēc lēmuma par speciālās atļaujas kategorijas pazemināšanu pieņemšanas persona nekavējoties pārceļama atbilstošā darbā vai, ja tas nav iespējams, nekavējoties atstādināma no amata pienākumu pildīšanas, saglabājot amata mēnešalgu un sociālās garantijas. Pēc galīgā lēmuma pieņemšanas šādu personu nekavējoties pārceļ atbilstošā darbā vai, ja tas nav iespējams, ar to nekavējoties izbeidz darba (dienesta) attiecības.”

8. Papildināt likumu ar 13.¹ pantu šādā redakcijā:

“13.¹ pants. Tās personas atkārtota vērtēšana, kurai bijusi liegta pieeja valsts noslēpumam

(1) Personai, kurai bijusi liegta pieeja valsts noslēpumam un kurai saskaņā ar amata (dienesta) pienākumiem vai konkrētu darba (dienesta) uzdevumu ir nepieciešams veikt darbu, kas saistīts ar valsts noslēpuma izmantošanu vai tā aizsardzību, ir tiesības atkārtoti pretendēt uz speciālās atļaujas saņemšanu šajā pantā paredzētajā kārtībā.

(2) Ja iepriekš ir bijis pieņemts lēmums par speciālās atļaujas atteikumu vai anulēšanu, pieeja valsts noslēpumam var tikt vērtēta piecus gadus pēc:

- 1) Latvijas pilsonības atgūšanas, ja bijis piemērots šā likuma 9. panta trešās daļas 1. punkts;
- 2) rīcībspējas atjaunošanas, ja bijis piemērots šā likuma 9. panta trešās daļas 2. punkts;
- 3) lēmuma par speciālās atļaujas atteikumu vai anulēšanu spēkā stāšanās, ja bijis piemērots šā likuma 9. panta trešās daļas 6. vai 7. punkts vai 13. panta pirmās daļas 2. vai 4. punkts.

(3) Ja iepriekš ir bijis pieņemts lēmums par speciālās atļaujas atteikumu vai anulēšanu, kura pamatā ir šā likuma 9. panta trešās daļas 3., 4. vai 5. punkts, turpmāk personai ir liegts saņemt speciālo atļauju, izņemot gadījumus, kad zudis pamats minētajos punktos paredzētā fakta konstatēšanai.

(4) Valsts drošības iestāde personas pārbaudi speciālās atļaujas izsniegšanai saskaņā ar šā panta otro un trešo daļu uzsāk pēc tās institūcijas priekšlikuma, kas iniciēja pārbaudi.”

9. Papildināt likumu ar 16. un 17. pantu šādā redakcijā:

“16. pants. Lēmuma par speciālās atļaujas atteikumu, anulēšanu vai kategorijas pazemināšanu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtība

(1) Lēmumu par speciālās atļaujas atteikumu, anulēšanu vai kategorijas pazemināšanu persona var apstrīdēt ģenerālprokuroram 14 dienu laikā no tā paziņošanas dienas.

(2) Ģenerālprokurora lēmumu 14 dienu laikā no tā paziņošanas dienas persona var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā. Lēmuma apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur tā darbību. Lēmuma darbība nav apturama arī pēc personas lūguma.

(3) Šā panta pirmajā un otrajā daļā paredzēto lēmumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas procesā tiek ievērotas Administratīvā procesa likuma normas, ciktāl šis likums nenosaka citu kārtību.

17. pants. Pieteikumu izskatīšana tiesā

(1) Administratīvā apgabaltiesa lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par šā likuma 16. panta otrajā daļā minēto lēmumu, izskata divu mēnešu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un lietas ierosināšanu.

(2) Tiesa lietu izskata kā pirmās instances tiesa. Lietu izskata koleģiāli triju tiesnešu sastāvā.

(3) Tiesa pārbauda, vai pārsūdzētais lēmums ir tiesisks. Tiesa, vērtējot lēmuma tiesiskumu, ņem vērā ne tikai lēmumā ietvertu pamatojumu, bet arī valsts noslēpumu saturošu informāciju, kura bija par pamatu pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai.

(4) Personai izpaužamo valsts noslēpumu saturošas informācijas apjomu nosaka valsts drošības iestāde, ievērojot šā likuma 10. panta deviņto daļu. Ja šādas informācijas izpaušana personai ir liegta, valsts noslēpumu saturošo informāciju pārbauda un izvērtē tikai tiesa. Tādā gadījumā tiesa nolēmumā norāda, ka informācija ir izvērtēta.

(5) Tiesas nolēmums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā pasludināšanas brīdī. Tiesas nolēmums nosūtāms izpildei valsts drošības iestādei.”

10. Papildināt pārejas noteikumus ar 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. un 12. punktu šādā redakcijā:

“5. Lemjot par tādas speciālās atļaujas anulēšanu, kas izsniegta līdz 2018. gada 30. jūnijam, vai kategorijas pazemināšanu, tiek piemērota šā likuma 9. panta trešās daļas 3. punkta redakcija, kas bija spēkā līdz 2018. gada 30. jūnijam.

6. Ja personai pirms 2018. gada 1. jūlija bijusi liegta pieeja valsts noslēpumam, atkārtotu personas vērtēšanu saskaņā ar šā likuma 13.¹ panta nosacījumiem var iniciēt un pārbaudi uzsākt pēc 2022. gada 10. februāra.

7. Satversmes aizsardzības birojs pēc 2018. gada 1. jūlija pabeidz izskatīt tā lietvedībā esošās lietas par pārsūdzētajiem lēmumiem par speciālās atļaujas atteikumu, anulēšanu, termiņa nepagarināšanu vai kategorijas pazemināšanu. Satversmes aizsardzības biroja direktora lēmumu 14 dienu laikā no tā paziņošanas dienas persona var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā.

8. Ģenerālprokurora lēmumu, kas pieņemts līdz 2018. gada 30. jūnijam saskaņā ar šā likuma 7. panta piekto daļu vai 11. panta piekto daļu, 14 dienu laikā no tā paziņošanas dienas persona var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā.

9. Lietās, kas atbilstoši šā likuma 17. panta pirmajai daļai ierosinātas līdz 2018. gada 31. decembrim, tiesa nolēmumu pieņem gada laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un lietas ierosināšanu.

10. Ministru kabinets līdz 2018. gada 31. decembrim izdod šā likuma 9. panta 3.² daļā paredzētos noteikumus. Līdz minēto noteikumu izdošanai psihiskos traucējumus, alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu atkarību vai uzvedības traucējumus, kas dod pamatu apšaubīt personas spēju ievērot valsts noslēpuma aizsardzības nosacījumus, konstatē tādā pašā kārtībā, kāda tika piemērota līdz šā likuma 9. panta 3.² daļas spēkā stāšanās dienai.

11. Ja pieteikums par industriālās drošības sertifikāta izsniegšanu iesniegts līdz 2018. gada 30. jūnijam, lemjot par industriālās drošības sertifikāta izsniegšanu komersantam, netiek piemērots šā likuma 9.¹ panta otrās daļas 2. punkts, bet tiek ievērots nosacījums, ka komersantam jābūt dibinātam vismaz pirms gada.

12. Personai, kurai līdz 2018. gada 30. jūnijam speciālā atļauja izsniegta saskaņā ar šā likuma 9. panta piekto daļu, ir atļauta pieeja valsts noslēpumam līdz speciālās atļaujas termiņa beigām, ja vien nepastāv cits šajā likumā noteiktais speciālās atļaujas anulēšanas pamats.”

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 1. februārī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 20. februārī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.02.2018., Nr. 36.

56. 801L/12 Grozījumi likumā “Par piesārņojumu”

Izdarīt likumā “Par piesārņojumu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 9. nr.; 2002, 16. nr.; 2004, 2. nr.; 2005, 5. nr.; 2006, 9. nr.; 2007, 21., 23. nr.; 2009, 12. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205. nr.; 2010, 104., 206. nr.; 2011, 120. nr.; 2013, 36. nr.; 2014, 38. nr.; 2016, 123. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “siltumnīcefekta gāzu emisijas vienību reģistrs” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “Kioto vienību un emisijas kvotu reģistrs” (attiecīgā locījumā).

2. 1. pantā:

papildināt pantu ar 3.⁶ un 3.⁷ punktu šādā redakcijā:

“3⁶) **kuģošanas sabiedrība** — šā likuma izpratnē Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 29. aprīļa regulas (ES) 2015/757 par jūras transporta oglekļa dioksīda emisiju monitoringu, ziņošanu un verifikāciju un ar ko groza direktīvu 2009/16/EK (turpmāk — Regula Nr. 2015/757) 3. panta “d” punktā minētais uzņēmums;

3⁷) **emisijas kvotu izsolišanas instruments** — līdzekļi, kas iegūti, izsolot šā likuma 32.² panta trešajā daļā minētās emisijas kvotas;”;

papildināt pantu ar 22., 23., 24., 25., 26. un 27. punktu šādā redakcijā:

“22) **transporta enerģijas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijas** — visas oglekļa dioksīda (CO₂), metāna (CH₄) un vienvērtīgā slāpekļa oksīda (N₂O) neto emisijas, ko var attiecināt uz transporta enerģiju, ietverot visas attiecīgās stadijas, sākot ar ieguvī vai audzēšanu un ražošanu, tostarp zemes izmantošanas maiņu, pārvadāšanu, ievēšanu, izvešanu, izplatīšanu, apstrādi un sadedzināšanu, neatkarīgi no tā, kurā valstī tās tiek radītas;

23) **augšposma emisijas** — visas siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas rodas pirms jēlmateriāla nokļūšanas rafinēšanas vai pārstrādes rūpnīcā, kur ražo benzīnu, dīzeļdegvielu vai gāzeļļu, sašķidrināto naftas gāzi, saspiesto dabasgāzi, sašķidrināto dabasgāzi, saspiesto sintētisko metānu un saspiesto ūdeņradi;

24) **transporta enerģijas siltumnīcefekta gāzu emisijas uz vienu enerģijas vienību** — uz transporta enerģiju attiecināmo siltumnīcefekta gāzu emisiju (izteikta oglekļa dioksīda ekvivalentos) kopējās masas dalījums ar transporta enerģijas kopējo energoietilpību, kas degvielai ir izteikta kā tās zemākā siltumspēja;

25) **degvielas piegādātājs** — persona, kurai likumā “Par akcīzes nodokli” noteiktajos gadījumos ir pienākums samaksāt akcīzes nodokli par degvielu;

26) **kravas izgarojumu emisijas kontroles sistēma** — Starptautiskās Jūrniecības organizācijas Kuģošanas drošības komitejas cirkulāra Nr. 585 “Izgarojumu emisiju kontroles sistēmu standarti” 1.2.13. apakšpunktā noteiktā sistēma;

27) **transporta enerģija** — šā likuma izpratnē prece ar noteiktu vērtību, ar ko nodrošina transportlīdzekļa kustību un uzstādīto agregātu darbību.”

3. Papildināt 2. pantu ar 10. punktu šādā redakcijā:

“10) novērst vai, ja tas nav iespējams, ierobežot piesārņojošo darbību radītās smakas.”

4. Papildināt 3. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Šis likums nosaka prasības jūras transporta oglekļa dioksīda emisiju monitoringam, ziņošanai un verifikācijai, ko veic saskaņā ar Regulu Nr. 2015/757.”

5. Papildināt III nodaļu ar 18.² pantu šādā redakcijā:

“18.² pants. Elektromagnētisko lauku starojuma novērtēšana un ierobežošana

(1) Prasības elektromagnētisko lauku starojuma novērtēšanai attiecas uz ierīcēm — mehāniskām, elektriskām vai elektroniskām konstrukcijām, kā arī to apvienojumiem —, kas paredzētas speciālu funkciju izpildei:

- 1) zemas frekvences ierīcēm elektrības ražošanai un elektriskās strāvas pārvadei, tostarp sliežu ceļu strāvas pārvadei, ar nominālo spriegumu no viena kilovolta (kV) un vairāk, ieskaitot citas līdzīgas ierīces frekvenču diapazonā no viena herca (Hz) līdz deviņiem kiloherciem (kHz);
- 2) līdzstrāvas tālās pārvades un pārdales fiksētām ierīcēm, ieskaitot iekārtu darbību ar nominālo spriegumu no diviem kilovoltiem (kV);
- 3) augstfrekvenču jeb radiofrekvenču ierīcēm, tostarp fiksētām instalācijām, kas rada elektromagnētiskos laukus frekvenču diapazonā no deviņiem kiloherciem (kHz) līdz 300 gigaherciem (GHz).

(2) Ministru kabinets nosaka:

- 1) elektromagnētisko lauku starojuma robežlielumus un mērķlielumus, to piemērošanas kārtību un novērtēšanas metodes;
- 2) prasības elektromagnētisko lauku radītā riska novēršanai vai samazināšanai;
- 3) kompetento iestādi ierīču radītā elektromagnētisko lauku starojuma kontrolei.”

6. 24.¹ pantā:

izslēgt 2.¹ daļas 1. punktā vārdu “ievadītā”;

izslēgt 3.¹ daļas otro teikumu;

aizstāt piektās daļas 3. punktā vārdus “un turpmākie periodi” ar vārdu “periods”;

papildināt piekto daļu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) ceturtais un turpmākie periodi — 10 kalendāra gadi, sākot ar 2021. gada 1. janvāri.”

7. Papildināt 24.² pantu ar trešo, ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(3) Lai ierobežotu gaistošo organisko savienojumu emisiju, tai skaitā piesārņojošās darbības izraisīto smaku izplatīšanos, kas rodas, veicot naftas produktu un bīstamu ķīmisko vielu un maisījumu kravu iekraušanu tankkuģos, pašvaldības izdod saistošos noteikumus, kuros piesārņojošās darbības operatoriem, kas ostu teritorijās pārkrauj naftas produktus un bīstamas ķīmiskās vielas un maisījumus, kuru tvaika spiediens, mērot pēc Reida metodes, ir 27,6 kilopaskāli (kPa) vai vairāk, vai arī mazutu, jēlnaftu vai benzolu, ja šādu produktu, vielu un maisījumu kopējais piesārņojošās darbības atļaujā noteiktais apgrozījums operatora īpašumā vai lietošanā esošajā ostas teritorijā ir 200 000 tonnu gadā vai vairāk, tiek noteiktas prasības kravas izgarojumu emisijas kontroles sistēmu uzstādīšanai, darbībai un monitoringam.

(4) Pašvaldības saistošajos noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar šā panta trešo daļu, pašvaldības ir tiesīgas noteikt smakas mērķlieluma pārsnieguma laika ierobežojumu, kas ir zemāks par 168 stundām kalendāra gadā, un paredzēt, ka atbilstība smakas mērķlielumam ir nodrošināma uz operatora lietošanā vai īpašumā esošās teritorijas robežas, kā arī noteikt kārtību, kādā par mērījumu rezultātiem informē institūciju, kas kontrolē ostas teritorijas aizsardzību pret piesārņojumu.

(5) Kravas izgarojumu emisijas kontroles sistēmas piesārņojošās darbības operators, kas ostas teritorijā pārkrauj naftas produktus un bīstamas ķīmiskās vielas, kuru tvaika spiediens, mērot pēc Reida metodes, ir 27,6 kilopaskāli (kPa) vai vairāk, vai arī mazutu, jēlnaftu vai benzolu, un ja šādu produktu un vielu apgrozījums operatora īpašumā vai lietošanā esošajā ostas teritorijā ir lielāks par 200 000 tonnu gadā, uzstāda līdz 2021. gada 31. decembrim, ja pašvaldība nav izdevusi saistošos noteikumus saskaņā ar šā panta trešo daļu vai ir izdevusi saistošos noteikumus, bet tajos nav noteikusi citu, agrāku termiņu kravas izgarojumu emisijas kontroles sistēmas uzstādīšanai ostas teritorijā. Pēc kravas izgarojumu emisijas kontroles sistēmu uzstādīšanas piesārņojošās darbības operators nodrošina to darbību un monitoringu, kā arī veic smakas mērķlielumu mērījumus uz savā lietošanā vai īpašumā esošās teritorijas robežas.”

8. 28.¹ pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“28.¹ pants. Siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas pieteikšana, izsniegšana, grozīšana un atcelšana”;

papildināt pirmo daļu pēc vārdiem “Iesniegumu atļaujas saņemšanai” ar vārdiem “vai grozīšanai”;

papildināt pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Iesniegumu atļaujas saņemšanai un tam pievienotos pielikumus un dokumentus iesniedz elektroniski, pēc elektroniskas reģistrēšanās sniedzot informāciju tiešsaistes režīmā Valsts vides dienesta vienotās vides informācijas sistēmas “TULPE” tīmekļvietnē. Iesniegumu atļaujas grozīšanai un tam pievienotos pielikumus un dokumentus iesniedz elektroniski, izmantojot Eiropas Komisijas izveidoto un uzturēto vienoto Eiropas Savienības Emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas informācijas apmaiņas sistēmu “DECLARE” (turpmāk — ES ETS informācijas apmaiņas sistēma “DECLARE”), kas sabiedrībai ir nepārtraukti pieejama tiešsaistes režīmā.”;

papildināt ceturto daļu pēc vārda “Atļauju” ar vārdiem “vai tās grozījumus”;

papildināt pantu ar 4.¹ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Atļauju izsniedz A un B kategorijas atļauju izsniegšanas termiņā, ņemot vērā to, vai konkrētajam operatoram ir piešķirama A vai B kategorijas atļauja piesārņojošās darbības veikšanai vai C kategorijas apliecinājums.”;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Operators iesniedz attiecīgajai reģionālajai vides pārvaldei iesniegumu ar lūgumu atcelt izsniegto siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju, ja tas vairs neveic kādu no šā likuma 2. pielikumā minētajām darbībām un nevēlas iesniegt šā likuma 24.¹ panta trešajā daļā minēto iesniegumu.”

9. Izslēgt 30. panta ceturtais daļas trešo teikumu.

10. 32.¹ pantā:

izslēgt piektajā daļā vārdu “katram”;

papildināt pantu ar 5.¹ daļu šādā redakcijā:

“(5¹) Katram šā likuma 24.¹ panta piektās daļas 4. punktā minētajam periodam Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija iekārtu sarakstu izstrādā un Ministru kabinets apstiprina reizi piecos gados.”;

papildināt astotās daļas pirmo teikumu pēc vārdiem “iekārtu sarakstu” ar vārdiem un skaitļiem “šā likuma 24.¹ panta piektās daļas 3. punktā minētajam periodam”;

papildināt pantu ar 8.¹ daļu šādā redakcijā:

“(8¹) Lai sagatavotu iekārtu sarakstu katra šā likuma 24.¹ panta piektās daļas 4. punktā minētā 10 gadu perioda katram piecu gadu periodam, operators atbilstoši Vides aizsardzības un reģionālās

attīstības ministrijas pieprasījumam iesniedz attiecīgajai reģionālajai vides pārvaldei pilnīgu un pārbaudītu informāciju un datus, kas nepieciešami, lai noteiktu emisijas kvotu piešķiruma apjomu attiecīgajai iekārtai. Šā likuma 24.¹ panta piektās daļas 4. punktā minētā pirmā 10 gadu perioda, kas sākas 2021. gada 1. janvārī, pirmajam piecu gadu periodam operatori šo informāciju iesniedz par laika periodu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim. Reģionālā vides pārvalde pieņem lēmumu par iesniegtās informācijas apstiprināšanu.”

11. 32.² pantā:

aizstāt 1.¹ daļas 4. punktā vārdu “astoņi” ar skaitli “10”;

papildināt 4.⁶ daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Izsoļu ieņēmumus no Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības šā panta 4.⁴ daļas 1. un 2. punktā minētajiem mērķiem var turpināt piešķirt piecus gadus pēc Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas darbības termiņa beigām.”

12. Aizstāt 32.⁴ panta otrajā daļā vārdus “siltumnīcefekta gāzu emisijas vienības” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “Kioto vienības” (attiecīgā locījumā).

13. Izteikt 32.⁶ pantu šādā redakcijā:

“32.⁶ pants. Emisijas kvotu izolēšanas instrumenta konsultatīvā padome

(1) Emisijas kvotu izolēšanas instrumenta (turpmāk — EKII) konsultatīvās padomes (turpmāk — konsultatīvā padome) darbības mērķis ir sekmēt EKII līdzekļu izlietojuma caurredzamību un atbilstību šā likuma 32.² panta 4.⁴, 4.⁵ un 4.⁶ daļā minētajiem mērķiem un prasībām, kā arī iesaistīt sabiedrības pārstāvjus EKII vadības un īstenošanas uzraudzībā.

(2) Lai uzlabotu EKII ieviešanas efektivitāti, konsultatīvā padome izskata tā kārtējā gada finanšu un darba plānu un sniedz priekšlikumus Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai.

(3) Konsultatīvā padome pēc savas vai Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas iniciatīvas izskata arī citus jautājumus, kas saistīti ar EKII vadību vai īstenošanu.

(4) Konsultatīvās padomes priekšsēdētājs ir vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs vai vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministra iecelts pārstāvis. Konsultatīvajā padomē iekļauj:

- 1) pa vienam pārstāvim no Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, Ekonomikas ministrijas, Zemkopības ministrijas, Satiksmes ministrijas un Izglītības un zinātnes ministrijas;
- 2) divus pārstāvjus, kurus rotācijas kārtībā uz vienu gadu deleģē biedrības un nodibinājumi, kas darbojas šā likuma 32.² panta 4.⁴ daļā minētajās nozarēs;
- 3) divus Vides konsultatīvās padomes deleģētus tādu biedrību vai nodibinājumu pārstāvjus, kuru mērķis saskaņā ar statūtiem ir vides aizsardzība.

(5) Konsultatīvās padomes locekļi par dalību šīs padomes darbā atalgojumu nesaņem.

(6) Konsultatīvās padomes personālsastāvu apstiprina vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs. Konsultatīvās padomes sekretariāta funkcijas nodrošina Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija.

(7) Ministru kabinets apstiprina konsultatīvās padomes nolikumu.”

14. Izslēgt 32.⁷ panta trešajā daļā vārdus un skaitli “šā likuma 45. panta septītajā daļā minētie pārbaudītie ikgadējie emisiju ziņojumi”.

15. Papildināt 32.⁹ pantu ar 5.² daļu šādā redakcijā:

“(5²) Ja šā likuma 24.² panta trešās vai piektās daļas prasību neievērošana ir konstatēta šā likuma 49. panta piektās daļas kārtībā un tas rada tiešus draudus cilvēku veselībai vai var radīt neatgriezenisku kaitējumu videi, pārvalde aptur iekārtas vai tās daļas darbību līdz brīdim, kad saskaņā ar šā likuma 32.¹¹ pantu pieļaujama iekārtas darbības atjaunošana.”

16. Papildināt 45. pantu ar devīto daļu šādā redakcijā:

“(9) Ikgadējo emisiju ziņojumu, Komisijas 2012. gada 21. jūnija regulas (ES) Nr. 600/2012 par siltumnīcefekta gāzu ziņojumu un tonnkilometru ziņojumu verificāciju un par verificētāju akreditāciju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2003/87/EK 27. pantā minēto verificācijas ziņojumu, informāciju par veiktajiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas pasākumiem un to finanšu līdzekļu izlietojumu, kā arī tiem pievienotos pielikumus un dokumentus iesniedz elektroniski ES ETS informācijas apmaiņas sistēmā “DECLARE”, kas sabiedrībai ir nepārtraukti pieejama tiešsaistes režīmā.”

17. Papildināt likumu ar 45.¹ pantu šādā redakcijā:

“45.¹ pants. Jūras transporta oglekļa dioksīda emisiju monitorings

(1) Kuģošanas sabiedrība katru gadu veic oglekļa dioksīda emisiju monitoringu un Eiropas Komisijai un Valsts vides dienestam sniedz informāciju Regulas Nr. 2015/757 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. un 12. pantā un šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Kuģošanas sabiedrība par kuģi, kura karoga valsts ir Latvija, katru gadu sagatavo un līdz 30. aprīlim Regulā Nr. 2015/757 noteiktajā formātā un kārtībā Eiropas Komisijai un Valsts vides dienestam iesniedz pārbaudītu ziņojumu par oglekļa dioksīda emisijām.

(3) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā tiek sagatavots, pārbaudīts un iesniegts ziņojums par oglekļa dioksīda emisijām, kādā tiek akreditēts pārbaudes veicējs, kā arī notiek informācijas aprīte.”

18. Papildināt 47. pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija un Valsts vides dienests savas kompetences ietvaros uzrauga un kontrolē Regulā Nr. 2015/757 kuģošanas sabiedrībai noteikto prasību izpildi.

(5) Valsts vides dienests, sadarbojoties ar ostu pārvaldēm to kompetences ietvaros, uzrauga šā likuma 24.² panta trešajā un piektajā daļā noteikto prasību izpildi.”

19. Papildināt 49. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja tiek konstatēts, ka pašvaldības saistošajos noteikumos, kas izdoti saskaņā ar šā likuma 24.² panta trešo daļu, vai šā likuma 24.² panta piektajā daļā ietvertās prasības nav ievērotas, Valsts vides dienests lemj par piesārņojošās darbības izraisīto smaku ierobežošanu.”

20. Papildināt likumu ar XI nodaļu šādā redakcijā:

“XI nodaļa

Nosacījumi degvielas piegādātājam attiecībā uz transporta enerģijas siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu

55. pants. Transporta enerģijas siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšana un degvielas piegādātāja ziņojuma iesniegšana

(1) Degvielas piegādātājs līdz 2020. gada 31. decembrim nodrošina transporta enerģijas, izņemot elektroenerģijas, aprītes cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu enerģijas vienību

samazinājumu vismaz par sešiem procentiem attiecībā pret 2010. gadā tā paša degvielas piegādātāja galapatēriņam transportā Latvijā piegādātās transporta enerģijas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijām uz vienu enerģijas vienību.

(2) Degvielas piegādātājs šā panta pirmajā daļā minētā transporta enerģijas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājuma panākšanai var iekļaut arī elektroenerģiju, ko degvielas piegādātājs kā transporta enerģiju piegādā galapatēriņam transportā Latvijā.

(3) Degvielas piegādātājs šā panta pirmajā daļā noteiktā pienākuma izpildei, noslēdzot sadarbības līgumu ar citu degvielas piegādātāju, var izveidot degvielas piegādātāju grupu.

(4) Degvielas piegādātājs vai degvielas piegādātāju grupa katru gadu līdz 15. maijam sniedz Valsts vides dienestam degvielas piegādātāja ziņojumu, kas ietver datus par iepriekšējā kalendāra gadā galapatēriņam transportā Latvijā piegādātās transporta enerģijas daudzumu un siltumnīcefekta gāzu emisiju intensitāti tajā.

(5) Valsts vides dienests, ņemot vērā šā panta ceturtajā daļā minēto degvielas piegādātāja ziņojumu, sagatavo un iesniedz Eiropas Komisijai apkopotu informāciju par degvielas piegādātāju galapatēriņam transportā Latvijā piegādātās transporta enerģijas daudzumu, transporta enerģijas siltumnīcefekta gāzu emisiju intensitāti un augšposma emisiju samazinājumu.

(6) Šā panta pirmajā un ceturtajā daļā minēto prasību īstenošanai Ministru kabinets nosaka:

- 1) kārtību, kādā aprēķina transporta enerģijas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju daudzumu un to samazinājumu un augšposma emisiju samazinājumu;
- 2) metodes augšposma emisiju samazinājuma panākšanai;
- 3) kārtību, kādā degvielas piegādātājs sniedz datus par transporta enerģijas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju intensitāti;
- 4) degvielas piegādātāja ziņojuma veidlapas paraugu un ziņojuma pārbaudes kārtību, kā arī informācijas aprites kārtību.

56. pants. Transporta enerģijas siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas nodrošināšana

(1) Ekonomikas ministrija sadarbībā ar Valsts vides dienestu savas kompetences ietvaros uzrauga un kontrolē degvielas piegādātājam šā likuma 55. pantā noteiktā pienākuma izpildi.

(2) Ja Valsts vides dienests pēc šā likuma 55. panta ceturtajā daļā minēto datu saņemšanas konstatē, ka degvielas piegādātājs nav izpildījis šā likuma 55. panta pirmajā daļā noteikto pienākumu nodrošināt transporta enerģijas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu, Ekonomikas ministrija pieņem lēmumu, kurā nosaka degvielas piegādātājam veikt maksājumu valsts budžetā 0,01 procenta apmērā no degvielas piegādātāja pēdējā finanšu gada neto apgrozījuma, kas attiecas uz degvielas apriti, tai skaitā piegādi un tirdzniecību. Veiktais maksājums neatbrīvo degvielas piegādātāju no šā likuma 55. pantā noteiktā pienākuma izpildes.”

21. Pārejas noteikumus:

papildināt 41. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Katram šā likuma 52. panta pirmajā daļā minētajam konkrēto saistību izpildes termiņam ilgtermiņa stratēģiju izstrādā līdz minētā saistību perioda pirmā gada beigām.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 45., 46., 47., 48., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 55. un 56. punktu šādā redakcijā:

“45. Ministru kabinets līdz 2018. gada 30. maijam izdod šā likuma 32.⁶ panta septītajā daļā minētos noteikumus.

46. Šā likuma 45.¹ panta otrā daļa stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

47. Ministru kabinets līdz 2018. gada 30. maijam izdod šā likuma 45.¹ panta trešajā daļā minētos noteikumus.

48. Ministru kabinets līdz 2018. gada 31. maijam izdod šā likuma 55. panta sestajā daļā minētos noteikumus.

49. Šā likuma 18.² pants stājas spēkā 2018. gada 1. novembrī. Ministru kabinets līdz 2018. gada 30. septembrim izdod šā likuma 18.² panta otrajā daļā minētos noteikumus.

50. Attiecībā uz šā likuma 32.¹ panta 5.¹ daļā minēto 10 gadu periodu, kas sākas ar 2021. gada 1. janvāri, Ministru kabinets līdz 2018. gada 31. decembrim pieņem lēmumu atbalstīt bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanu elektroenerģijas ražošanai vai lēmumu šādu piešķiršanu neatbalstīt. Ja Ministru kabinets pieņem lēmumu atbalstīt bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanu elektroenerģijas ražošanai, tas līdz 2019. gada 30. jūnijam izdod šā likuma 32.¹ panta septītajā daļā minētos noteikumus, tajos iekļaujot nolikumu, kurā noteikts konkursa process un atlases kritēriji.

51. Šā likuma 32.¹ panta 8.¹ daļā minēto informāciju par šā likuma 24.¹ panta piektās daļas 4. punktā minētā pirmā 10 gadu perioda, kas sākas 2021. gada 1. janvārī, pirmo piecu gadu periodu iesniedz:

- 1) operators — līdz 2019. gada 15. jūnijam;
- 2) reģionālā vides pārvalde — līdz 2019. gada 30. jūnijam.

52. Šā likuma 32.¹ panta 5.¹ daļā minēto iekārtu sarakstu pēc apstiprināšanas Ministru kabinetā Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija iesniedz Eiropas Komisijai reizi piecos gados. Par 10 gadu perioda, kas sākas 2021. gada 1. janvārī, pirmo piecu gadu periodu iekārtu sarakstu iesniedz līdz 2019. gada 30. septembrim.

53. Šā likuma 32.³ panta pirmajā daļā noteiktais pienākums katru gadu līdz 30. aprīlim nodot emisijas kvotas, 45. panta pirmajā daļā noteiktais pienākums veikt emisiju monitoringu un sniegt informāciju un 45. panta septītajā daļā noteiktais pienākums sagatavot ikgadējo emisiju ziņojumu netiek piemērots aviācijas darbībām un siltumnīcefekta gāzu emisijām no lidojumiem, kas tiek uzsākti:

- 1) Latvijas teritorijā esošā lidlaukā un tiek pabeigti lidlaukā, kurš atrodas valstī ārpus Eiropas Ekonomikas zonas;
- 2) lidlaukā, kurš atrodas valstī ārpus Eiropas Ekonomikas zonas, un tiek pabeigti Latvijas teritorijā esošā lidlaukā;
- 3) Latvijas teritorijā esošā lidlaukā un pabeigti lidlaukā, kurš atrodas tālākajā reģionā Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta nozīmē;
- 4) lidlaukā, kurš atrodas tālākajā reģionā Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta nozīmē, un tiek pabeigti Latvijas teritorijā esošā lidlaukā;
- 5) lidlaukā, kurš atrodas valstī ārpus Eiropas Ekonomikas zonas, un tiek pabeigti lidlaukā, kurš atrodas valstī ārpus Eiropas Ekonomikas zonas;
- 6) lidlaukā, kurš atrodas tālākajā reģionā Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta nozīmē, un tiek pabeigti lidlaukā, kurš atrodas citā tālākajā reģionā Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta nozīmē.

54. Šā likuma 45. panta pirmajā daļā noteikto pienākumu regulāri kontrolēt emisiju apjomu, veikt monitoringu un sniegt informāciju (iesniegt monitoringa plānus) nepilda tāds gaisa kuģa operators, kurš veic tikai šo pārejas noteikumu 53. punktā minētos lidojumus.

55. Šā likuma 28.¹ panta 3.¹ daļa un 45. panta devītā daļa stājas spēkā 2018. gada 1. jūnijā.

56. Šā likuma 55. panta ceturtnā daļa stājas spēkā 2018. gada 1. jūnijā.”

22. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 17., 18. un 19. punktu šādā redakcijā:

- “17) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra direktīvas 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes direktīvu 93/12/EEK;

- 18) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa direktīvas 2009/30/EK, ar ko groza direktīvu 98/70/EK attiecībā uz benzīna, dīzeļdegvielas un gāzeļļas specifikācijām un ievieš mehānismu autotransporta līdzekļos lietojamās degvielas radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas kontrolei un samazināšanai, groza Padomes direktīvu 1999/32/EK attiecībā uz tās degvielas specifikācijām, kuru lieto iekšējo ūdensceļu kuģos, un atceļ direktīvu 93/12/EEK;
- 19) Padomes 2015. gada 20. aprīļa direktīvas (ES) 2015/652, ar ko nosaka aprēķina metodes un ziņošanas prasības, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 98/70/EK, attiecībā uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti.”

23. 2. pielikumā:

izslēgt I sadaļas 1., 6., 8., 9., 15. un 18. rindā vārdu “ievadītā”;

aizstāt II sadaļas 11. punktā vārdus un skaitļus “līdz 2020. gada 31. decembrim” ar vārdiem un skaitļiem “līdz 2030. gada 31. decembrim”.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 1. februārī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 20. februārī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.02.2018., Nr. 36.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

57. 802L/12 Par Latvijas Lauksaimniecības universitātes Satversmes grozījumiem

1. pants. Ar šo likumu tiek apstiprināti Latvijas Lauksaimniecības universitātes Konventa 2017. gada 17. februārī pieņemtie Latvijas Lauksaimniecības universitātes Satversmes grozījumi.

2. pants. Līdz ar likumu izsludināmi Latvijas Lauksaimniecības universitātes Satversmes grozījumi.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 1. februārī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 20. februārī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 20.02.2018., Nr. 36.

Pieņemti
Latvijas Lauksaimniecības
universitātes
Konventā
2017. gada 17. februārī

Latvijas Lauksaimniecības universitātes Satversmes grozījumi

Izdarīt Latvijas Lauksaimniecības universitātes Satversmē (Latvijas Vēstnesis, 2002, 94. nr., 2007, 83. nr., 2013, 243. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt preambulas pēdējā teikumā vārdus un skaitļus “un 2013. gada 22. februārī” ar vārdiem un skaitļiem “2013. gada 22. februārī un 2017. gada 17. februārī.”

2. Izteikt 1.1. punktu šādā redakcijā:

“1.1. Latvijas Lauksaimniecības universitāte ir valsts dibināta Latvijas Republikas augstākās izglītības un zinātnes institūcija, kurā īsteno bakalaura, maģistra, doktora un profesionālas studiju programmas, kā arī nodarbojas ar zinātni un pētniecību.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes saīsinātais nosaukums ir LLU.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes adrese: Lielā iela 2, Jelgava, LV-3001, Latvija.”

3. Izteikt 1.2. punkta pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Latvijas Lauksaimniecības universitāte ir autonoma augstākās izglītības un zinātnes institūcija ar pašpārvaldes tiesībām.”

4. Izteikt 2.1. punktu šādā redakcijā:

“2.1. Latvijas Lauksaimniecības universitātes darbības galvenais mērķis ir dot studējošajiem augstāko akadēmisko un profesionālo izglītību, attīstīt starptautiski atzītu pētniecisko darbību dabas resursu ilgtspējīgā izmantošanā sabiedrības dzīves kvalitātes paaugstināšanai, izkopt kultūru, uzturēt un attīstīt Latvijas intelektuālo potenciālu.”

5. Izteikt 2.2. punkta pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Latvijas Lauksaimniecības universitātes uzdevumi ir tautsaimniecībai, pētniecībai, kultūrai, izglītībai un valsts pārvaldei sagatavot akadēmiski izglītotus speciālistus lauksaimniecības, veterinārmedicīnas, mežsaimniecības un kokapstrādes, pārtikas, ainavu arhitektūras, sociālo un inženierzinātņu, kā arī citās jomās, dodot jaunas zināšanas un prasmi tās izmantot sabiedrības interesēs, veikt zinātnisko darbību un izdot zinātnisko rakstu krājumus, kā arī organizēt speciālistu tālākizglītošanu un pārkvalificēšanos.”

6. Aizstāt 2.4. punktā vārdu “laukiem” ar vārdu “Latvijai” un vārdu “latviešu” ar vārdu “tās”.

7. Izteikt 5.5. punkta pirmo un otro teikumu šādā redakcijā:

“Senātu apstiprina Konvents uz trim gadiem. Senāta personālsastāvu veido 60 senatori, no kuriem:

- 41 akadēmiskā personāla pārstāvi tā, lai būtu pārstāvētas visas fakultātes, un vienu vispārējā personāla pārstāvi izvirzījis Konvents;

- Latvijas Lauksaimniecības universitātes rektors, studiju un zinātņu prorektori, Konventa priekšsēdis kā akadēmiskā personāla pārstāvji, kā arī Latvijas Lauksaimniecības universitātes direktors un kanclers kā vispārējā personāla pārstāvji;

- 12 studējošo pārstāvji, kurus izvirzījusi Latvijas Lauksaimniecības universitātes studējošo pašpārvalde.”

8. Izteikt 7.7.un 7.8. punktu šādā redakcijā:

“7.7. Latvijas Lauksaimniecības universitātei savā Satversmē izvirzīto mērķu sasniegšanai ir tiesības ar Senāta lēmumu dibināt, reorganizēt un likvidēt iestādes, tai skaitā aģentūras, un komercsabiedrības, būt par biedru un dibinātāju biedrībās un nodibinājumos.

7.8. Latvijas Lauksaimniecības universitāte, ievērojot normatīvajos aktos noteikto kārtību, dibina, pieņem padotībā, reorganizē un likvidē zinātniskos institūtus, kuru tiesisko statusu nosaka Zinātniskās darbības likums. Lēmumu par zinātniskā institūta dibināšanu, reorganizēšanu un likvidēšanu pieņem Senāts.”

9. 8.1. punktā:

papildināt pirmo teikumu ar jaunu atkāpi šādā redakcijā:

“- kustama manta, ko tai bez atlīdzības nodevusi cita atvasināta publiska persona vai valsts.”;

papildināt punktu ar jaunu pēdējo teikumu šādā redakcijā:

“Latvijas Lauksaimniecības universitātes Senātam ir tiesības ierosināt nekustamā īpašuma, ko tai bez atlīdzības nodevusi valsts, atsavināšanu Publiskas personas mantas atsavināšanas likumā un Augstskolu likumā noteiktajā kārtībā saskaņā ar Latvijas Lauksaimniecības universitātes nekustamā īpašuma attīstības plānu.”

Latvijas Lauksaimniecības universitātes Satversme

Jaunā redakcija

PREAMBULA

Par Latvijas Lauksaimniecības universitātes pirmsākumu uzskatāms 1863. gads, kad Rīgas Politehnikumā izveidoja Lauksaimniecības nodaļu un sāka gatavot lauksaimniecības speciālistus ar augstāko izglītību. 1896. gadā Rīgas Politehnikumu pārveidoja par valsts augstskolu – Rīgas Politehnisko institūtu, nodaļas ieguva fakultāšu statusu. 1919. gadā uz bijušā Rīgas Politehniskā institūta bāzes tika dibināta Latvijas Augstskola, kas 1923. gadā ieguva Latvijas Universitātes statusu, tā pārmantoja arī Lauksaimniecības fakultāti. 1936. gada 26. jūnijā Ministru kabinets nolēma pārcelt Latvijas Universitātes Lauksaimniecības fakultāti uz Jelgavas pili un uz tās bāzes dibināt jaunu augstskolu.

Jaunizveidotās augstskolas pirmo Satversmi izstrādāja un iesniedza Latvijas Ministru kabinetam Latvijas Universitātes Padome. Valsts un Ministru prezidents K. Ulmanis 1938. gada 23. decembrī parakstīja likumu “Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijas Satversme”, kas stājās spēkā 1939. gada 1. jūlijā.

1940. gadā jūnijā, pēc Latvijas okupācijas un iekļaušanas PSRS sastāvā Jelgavas Lauksaimniecības akadēmija zaudēja savu autonomiju un tās Satversmi atcēla.

Ar Latvijas PSR valdības 1944. gada 17. novembra lēmumu bijusī Jelgavas Lauksaimniecības akadēmija pārtapa par Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju, 1991. gada 27. martā ar Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Padomes lēmumu – par Latvijas Lauksaimniecības universitāti.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes iepriekšējo Satversmi pieņēmis Latvijas Lauksaimniecības universitātes Konvents 1991. gada 21. oktobrī, un tā apstiprināta ar Latvijas Republikas Augstākās Padomes 1992. gada 10. marta lēmumu. Pašreizējo Latvijas Lauksaimniecības universitātes Satversmi, kas sagatavota atbilstoši 1995. gada 2. novembrī Saeimā pieņemtajam Augstskolu likumam, pieņēma Latvijas Lauksaimniecības universitātes Konvents 1996. gada 16. februārī. Satversmes grozījumus Latvijas Lauksaimniecības universitātes Konvents pieņēma 2001. gada 1. jūnijā, 2006. gada 30. augustā, 2012. gada 19. oktobrī, 2013. gada 22. februārī un 2017. gada 17. februārī.

1. VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1.1. Latvijas Lauksaimniecības universitāte ir valsts dibināta Latvijas Republikas augstākās izglītības un zinātnes institūcija, kurā īsteno bakalaura, maģistra, doktora un profesionālas studiju programmas, kā arī nodarbojas ar zinātni un pētniecību.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes saīsinātais nosaukums ir LLU.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes adrese: Lielā iela 2, Jelgava, LV-3001, Latvija.

1.2. Latvijas Lauksaimniecības universitāte ir autonoma augstākās izglītības un zinātnes institūcija ar pašpārvaldes tiesībām. Tās pašpārvalde pamatojas uz personāla tiesībām un iespējām piedalīties akadēmisko, administratīvo un saimniecisko lietu vadīšanā un pārvaldē. Latvijas Lauksaimniecības universitāte darbojas atbilstoši Latvijas Republikas Satversmei, Augstskolu likumam, Izglītības likumam, Zinātniskās darbības likumam un citiem normatīvajiem aktiem, kā arī šai Satversmei.

1.3. Universitātes darbību ar sabiedrības interesēm saskaņo Latvijas Lauksaimniecības universitātes Padomnieku konvents. To izveido Latvijas Lauksaimniecības universitātes Senāts Augstskolu likumā noteiktajā kārtībā. Padomnieku konventa nolikumu apstiprina un locekļus ievēlē Senāts. Padomnieku konvents konsultē Senātu un rektoru universitātes attīstības stratēģijas jautājumos, tam ir tiesības ierosināt jautājumu izskatīšanu Senātā un Konventā.

Padomnieku konventu sasauc tā priekšsēdis pēc savas iniciatīvas vai pēc ne mazāk kā vienas trešās daļas šī konventa locekļu ierosinājuma.

1.4. Latvijas Lauksaimniecības universitāte ir atvasināta publiska persona. Tās zīmogā ir attēlots Latvijas papildinātais mazais valsts ģerbonis un ietverti vārdi "Latvijas Lauksaimniecības universitāte". Latvijas Lauksaimniecības universitātei ir savs karogs, emblēma, standarts, devīze, himna un cita atribūtika.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes karoga viena puse ir no zaļa zīda auduma, kuras vidū izšūts Latvijas papildinātais mazais valsts ģerbonis zeltītos toņos. Ap karoga ārējām malām apšūtas zeltītas bārkstis. Karoga otra puse ir no pelēka zīda auduma ar vidū izšūtu krāsainu Latvijas Lauksaimniecības universitātes emblēmu, kuru aptver zaļas ozollapas. Karoga apakšējā daļā zaļiem zīda diegiem izšūts uzraksts "Latvijas Lauksaimniecības universitāte", zem kura izšūti trīs universitātei zīmīgie gada skaitļi: 1863 - Lauksaimniecības nodaļas izveidošana Rīgas Politehnikumā, 1939 - Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijas darbības sākums un 1991 - lēmums par Latvijas Lauksaimniecības universitāti.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes emblēma atveidota U burta formā, kura iekšpusē savienoti divi L burti: apakšējais – zaļā krāsā, virsējais, kas nobīdīts ieslīpi uz leju – dzeltenā. U burta augšpusē atveidota stilizēta kviešu vārpa dzeltenā un egle zaļā krāsā. Apakšpusē U burts sadalīts trīs joslās: zaļā, baltā un brūnā. Zem U burta divi sakrustoti ozolzari ar zaļām lapām un dzeltenām ozolzīlēm. Tos apvij trīs joslu lente zaļā, dzeltenā un brūnā krāsā.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes standarts ir auduma taisnstūris ar platuma un augstuma attiecību 2:1. Standarts sastāv no divām vienāda platuma horizontālām joslām. Augšējā josla ir dzeltenā krāsā, bet apakšējā josla - zaļā krāsā. Standarta centrā atrodas Latvijas Lauksaimniecības universitātes emblēma, kuru apvij balta līnija.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes devīze ir “Proventus pro patria” (latīņu valodā), tulkojumā – “Izaugsme Tēvijai”.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes himna ir komponista Jēkaba Mediņa veltījums Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijai “Mēs mīlam tevi, zeme dārgā, svētā” (Viļa Plūdoņa dzejolis “Tēvzemei”).

Latvijas Lauksaimniecības universitātes simboliskās krāsas ir dzeltenā, zaļā un brūnā. Dzeltenā krāsa ir saules krāsa, tā veicina augšanu un dāvā dzīvību, simbolizē spēku, pieredzi, intelektu un zināšanas. Zaļā krāsa ir dabas, auglības, pārpilnības un fiziskās veselības krāsa, tā simbolizē mieru un harmoniju, jaunību, izaugsmi un līdzsvaru. Brūnā krāsa ir zemes krāsa, tā simbolizē vienotību, uzticību, mērenību, pārliecību, rūpes un ticību saviem spēkiem.

2. DARBĪBAS MĒRĶIS, UZDEVUMI UN PAMATPRINCIPI

2.1. Latvijas Lauksaimniecības universitātes darbības galvenais mērķis ir dot studējošajiem augstāko akadēmisko un profesionālo izglītību, attīstīt starptautiski atzītu pētniecisko darbību dabas resursu ilgtspējīgā izmantošanā sabiedrības dzīves kvalitātes paaugstināšanai, izkopt kultūru, uzturēt un attīstīt Latvijas intelektuālo potenciālu.

2.2. Latvijas Lauksaimniecības universitātes uzdevumi ir tautsaimniecībai, pētniecībai, kultūrai, izglītībai un valsts pārvaldei sagatavot akadēmiski izglītus speciālistus lauksaimniecības, veterinārmedicīnas, mežsaimniecības un kokapstrādes, pārtikas, ainavu arhitektūras, sociālo un inženierzinātņu, kā arī citās jomās, dodot jaunas zināšanas un prasmi tās izmantot sabiedrības interesēs, veikt zinātnisko darbību un izdot zinātnisko rakstu krājumus, kā arī organizēt speciālistu tālākizglītošanu un pārkvalificēšanos. Latvijas Lauksaimniecības universitāte atbalsta izcilus pētniekus, akadēmisko personālu un studējošos, veicina to iekļaušanos pasaules akadēmiskajos procesos.

2.3. Latvijas Lauksaimniecības universitātes akadēmiskās izglītības ieguve paredz atbilstošo studiju programmu īstenošanu akadēmiskā grāda iegūšanai, kā arī zinātnisko darbību un zinātniskā grāda iegūšanu. Profesionālā augstākā izglītība nodrošina profesionālo studiju programmu realizāciju un atbilstošas kvalifikācijas iegūšanu. Augstākās profesionālās kvalifikācijas, profesionālā grāda, akadēmiskā un zinātniskā grāda iegūšana ir Latvijas Lauksaimniecības universitātes studiju un zinātniskās darbības mērķis.

2.4. Latvijas Lauksaimniecības universitāte darbojas, lai saglabātu, izkoptu, pētītu un nodotu nākamajām paaudzēm visu vērtīgo, ko Latvijai devusi un var dot tās tauta.

2.5. Īstenojot savu mērķi un uzdevumus, Latvijas Lauksaimniecības universitāte pamatojas uz šādiem principiem:

- izziņas un studiju, akadēmiskā un zinātniskā darba brīvība, studiju priekšmetu un zinātniskā darba satura un metodes brīva izvēle, zinātniskā viedokļa un pētījumu rezultātu paušana (publicēšana), ja šī brīvība nav pretrunā ar ētikas normām, citu personu tiesībām un Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem;

- studiju un zinātniskā darba nedalāmība;

- studiju un zinātniskā darba saskaņošana ar sabiedrības vajadzībām un prasībām, ar civilizācijas augstākajiem sasniegumiem un humānajām tradīcijām.

2.6. Latvijas Lauksaimniecības universitāte dod iespēju iegūt akadēmisko un profesionālo augstāko izglītību neatkarīgi no dzimuma, sociālā, veselības un mantiskā stāvokļa, rases un tautības, politiskajiem uzskatiem, reliģiskās pārliecības, nodarbošanās un dzīves vietas.

Katram sabiedrības pārstāvim atbilstoši viņa zināšanām, darba spējām un prasmei ir tiesības kļūt par Latvijas Lauksaimniecības universitātes darbinieku.

3. KOMPETENCE UN DARBĪBAS FORMAS

3.1. Latvijas Lauksaimniecības universitāte atbilstoši savam mērķim un uzdevumiem:

- izstrādā studiju programmas, nosaka studiju saturu un formas, studējošo uzņemšanas papildus noteikumus, imatrikulācijas kārtību, kā arī Latvijas Lauksaimniecības universitātes zinātniskās darbības pamatvirzienus;

- veic promociju, piešķir akadēmiskos un profesionālos grādus un profesionālo kvalifikāciju, izsniedz attiecīgus Latvijas Lauksaimniecības universitātes izglītības dokumentus;

- ievēlē akadēmisko personālu, piešķir Latvijas Lauksaimniecības universitātes goda nosaukumus, nodibina un piešķir Latvijas Lauksaimniecības universitātes balvas, prēmijas un personālstipendijas;

- īsteno savu iekšējās kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

3.2. Saistībā ar studijām un zinātnisko darbību, īpašuma apsaimniekošanu un izmantošanu Latvijas Lauksaimniecības universitātei ir tiesības:

- organizēt kursus un lekcijas, rīkot kongresus, konferences un sanāksmes;

- slēgt līgumus ar mācību, zinātniskajām vai citām institūcijām, kā arī ar komercsabiedrībām;

- veikt saimniecisko darbību;

- veikt izdevējdarbību.

3.3. Latvijas Lauksaimniecības universitāte nosaka savu organizatorisko un pārvaldes struktūru, veido personālsastāvu un saskaņā ar Latvijas Republikas normatīviem aktiem nosaka darba samaksu.

3.4. Latvijas Lauksaimniecības universitāte nosaka savu iekšējo kārtību, ņemot vērā tradicionālo starptautiski atzīto universitāšu telpu un teritorijas neaizskaramību.

3.5. Latvijas Lauksaimniecības universitātē dibinātās biedrības un citi organizatoriski veidojumi darbojas saskaņā ar Senāta apstiprinātajiem statūtiem. Ja to darbība neatbilst statūtiem vai ir pretrunā ar Latvijas Lauksaimniecības universitātes interesēm, tad Senāts ar savu lēmumu ir tiesīgs pārtraukt vai izbeigt to darbību.

3.6. Latvijas Lauksaimniecības universitātes darbības jautājumus, kas nav ietverti šajā Satversmē, regulē Latvijas Republikas Augstskolu likums, Izglītības likums, Zinātniskās darbības likums un citi Latvijas Republikas likumi.

4. PERSONĀLS

4.1. Latvijas Lauksaimniecības universitātes personālu veido:

- 1) akadēmiskais personāls – Latvijas Lauksaimniecības universitātes akadēmiskajos amatos ievēlētie darbinieki;
- 2) vispārējais personāls;
- 3) studējošie, to skaitā maģistranti un doktoranti.

4.2. Personāla tiesības un pienākums ir sekmēt mācību, studiju un pētniecības darba brīvību, veicināt atklātumu Latvijas Lauksaimniecības universitātes pārvaldē un tās lietu kārtošanā. Personālam darba pienākumi jāpilda tā, lai Latvijas Lauksaimniecības universitāte spētu īstenot savus uzdevumus, lai netiktu pārkāptas nevienas personas tiesības un netiktu traucēta amata vai darba pienākumu izpilde.

Personālam ir tiesības Satversmē noteiktā kārtībā piedalīties Latvijas Lauksaimniecības universitātes vadības un pašpārvaldes lēmumu un iekšējo normatīvo aktu izstrādāšanā, kā arī tādu lēmumu pieņemšanā, kas skar personāla intereses, piedalīties Latvijas Lauksaimniecības universitātes koleģiālo vadības institūciju sēdēs, kā arī tikt uzklausītam.

Personālam ir tiesības piedalīties Latvijas Lauksaimniecības universitātes pašpārvaldes institūciju vēlēšanās un tikt ievēlētam tajās.

Personāls ir atbildīgs par savu pienākumu pildīšanu. Kārtību, kādā kvalificējami pārkāpumi un uzliekami sodi par pienākumu nepildīšanu, nosaka Senāts, pamatojoties uz spēkā esošajiem normatīviem aktiem.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes izdotos administratīvos aktus vai faktisko rīcību personāls var apstrīdēt Akadēmiskajā šķīrējtiesā. Akadēmiskās šķīrējtiesas lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

4.3. Latvijas Lauksaimniecības universitātes akadēmisko personālu veido:

- 1) profesori, asociētie profesori;
- 2) docenti, vadošie pētnieki;
- 3) lektori, pētnieki;
- 4) asistenti.

4.4. Akadēmiskais personāls piedalās studējošo izglītošanā, veic zinātniskos pētījumus un publicē to rezultātus. Uzdevumu apjomu katrā no abiem pamatdarbības veidiem nosaka Senāta apstiprināts nolikums.

Darba samaksas principus Latvijas Lauksaimniecības universitātē nosaka Senāts, bet darba samaksas likmes nedrīkst būt mazākas par Ministru kabineta noteiktajām likmēm.

Vēlētos profesora, asociētā profesora, docenta un administratīvos amatus (rektors, prorektors, dekāns) var ieņemt atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem. Ar pensionēto akadēmisko personālu rektors saskaņā ar valsts vai citu avotu piešķirto finansējumu var slēgt individuālus līgumus par studējošo izglītošanu vai zinātnisko pētījumu veikšanu, paredzot konkrētu samaksu par noteiktu darba apjomu atbilstoši darbinieka kvalifikācijai.

Darba līgumu ar akadēmiskā amatā ievēlēto personu slēdz rektors uz visu ievēlēšanas laiku – sešiem gadiem. Par īpašu ieguldījumu augstākajā izglītībā, profesoriem un asociētajiem profesoriem, sasniedzot pensijas vecumu, Latvijas Lauksaimniecības universitāte var piešķirt goda nosaukumu – emeritus profesors.

4.5. Profesors ir savā nozarē starptautiski atzīts speciālists, kurš veic mūsdienu līmenim atbilstošu zinātniskās pētniecības darbu un nodrošina augstas kvalitātes studijas attiecīgajā zinātnes apakšnozarē. Profesora amatā var ievēlēt personu, kurai ir doktora grāds un ne mazāk kā triju gadu darba pieredze asociētā profesora vai profesora amatā. Profesoru atklātā konkursā ievēlē uz sešiem gadiem attiecīgās nozares profesoru padome, un rektors slēdz ar viņu darba līgumu uz visu ievēlēšanas periodu.

Profesora galvenie uzdevumi ir:

1) augsti kvalificētu lekciju lasīšana, studiju, nodarbību un pārbaudījumu pārraudzība savā studiju kursā;

2) pētnieciskā darba vadīšana zinātnes apakšnozarē, kas atbilst profesora štata vietas nosaukumam;

3) piedalīšanās studiju programmu izstrādāšanā, augstskolu un to struktūrvienību darba un kvalitātes vērtēšanā;

4) doktora līmeņa studiju vadīšana, jaunās zinātnieku un docētāju paaudzes gatavošana.

4.6. Asociētā profesora amatā var ievēlēt personu, kurai ir doktora grāds. Profesionālo studiju programmu īstenošanai asociētā profesora amatā saskaņā ar Senāta apstiprinātu nolikumu var ievēlēt arī personu bez doktora grāda, kurai ir atbilstoša augstākā izglītība un vismaz 10 gadu praktiskā darba pieredze attiecīgajā nozarē. Asociēto profesoru atklātā konkursā uz sešiem gadiem ievēlē attiecīgās nozares profesoru padome, un rektors slēdz ar viņu darba līgumu. Par asociēto profesoru amatu skaitu un sarakstu atbilstoši nepieciešamībai un finansējuma iespējām pēc rektora ierosinājuma lemj Latvijas Lauksaimniecības universitātes Senāts.

Asociētā profesora galvenie uzdevumi ir:

1) aktīvs pētnieciskais darbs zinātnes apakšnozarē, kas atbilst asociētā profesora štata vietas nosaukumam;

2) pētnieciskā darba vadīšana doktora un maģistra grāda iegūšanai;

3) izglītojošā darba, īpaši augstākā posma studiju nodarbību un pārbaudījumu vadīšana attiecīgajā studiju kursā, lekciju lasīšana;

4) jaunās zinātnieku un docētāju paaudzes gatavošana.

4.7. Profesoru un asociēto profesoru ievēlēšanas procedūra atbilst Augstskolu likumā noteiktajai kārtībai. Profesoru padomes pieņemto lēmumu personas, kas nav Latvijas Lauksaimniecības universitātes personāla sastāvā, var apstrīdēt, iesniedzot iesniegumu rektoram, bet Latvijas Lauksaimniecības universitātes personāls – Akadēmiskajā šķīrējtiesā.

4.8. Docenta amatā var ievēlēt personu, kurai ir doktora grāds. Profesionālo studiju programmu profila priekšmetos docenta amatā var ievēlēt personu ar augstāko izglītību bez zinātniskā grāda, kurai ir vismaz septiņu gadu praktiskā darba stāžs. Docentu ievēlē uz sešiem gadiem fakultātes Dome Senāta noteiktajā kārtībā. Par docentu amatu skaitu un sarakstu atbilstoši nepieciešamībai un finansējuma iespējām lemj Senāts.

Docenta galvenie uzdevumi ir:

1) lekciju lasīšana, studiju nodarbību vadīšana, eksāmenu un pārbaudījumu organizēšana savā studiju programmā (kursā, nozarē), īpaši tās pamatkursos;

2) pētniecības darbs zinātnes apakšnozarē, kas atbilst docenta štata vietas nosaukumam.

4.9. Vadošos pētniekus un pētniekus var ievēlēt amatā fakultātes dome vai zinātniskā institūta zinātniskā padome.

4.10. Lektora amatā var ievēlēt personas ar doktora vai maģistra grādu. Lektorus ievēlē fakultātes Dome uz sešiem gadiem Senāta noteiktajā kārtībā.

Lektora galvenie uzdevumi ir:

- 1) pētnieciskais darbs saskaņā ar katedras (laboratorijas) zinātniskā darba programmām;
- 2) lekciju lasīšana, studiju nodarbību vadīšana, eksāmenu un ieskaišu pieņemšana studijuursos.

4.11. Asistenta amatā var ievēlēt personas ar doktora vai maģistra grādu. Asistentus ievēlē uz sešiem gadiem fakultātes Dome Senāta noteiktajā kārtībā.

Asistenta galvenie uzdevumi ir:

- 1) līdzdalība pētnieciskajā darbā saskaņā ar katedrā (laboratorijā) apstiprinātiem pētnieciskā darba uzdevumiem;
- 2) laboratorijas (praktisko) darbu vadīšana un ieskaišu pieņemšana;
- 3) palīdzība profesoriem un asociētiem profesoriem to pedagoģiskajā darbā.

4.12. Akadēmiskā personāla ievēlēšanas kārtību profesionālo studiju programmu profila priekšmetiem nosaka Latvijas Lauksaimniecības universitātes Senāts atbilstoši Augstskolu likuma prasībām.

4.13. Akadēmiskā personāla aizstāšanu pagaidu prombūtnes laikā, kā arī viesprofesoru, asociēto viesprofesoru, viesdocentu, vieslektoru un viesasistentu tiesības un pienākumus un kārtību, kādā viņi tiek pieņemti darbā, nosaka Latvijas Lauksaimniecības universitātes Senāts atbilstoši Augstskolu likumam.

4.14. Akadēmiskā personāla atvaļinājumi:

- 1) akadēmiskajam personālam katru gadu pienākas apmaksāts astoņu nedēļu, bet ik pēc sešiem gadiem – apmaksāts sešu kalendāro mēnešu akadēmiskais atvaļinājums zinātniskiem pētījumiem vai zinātniskā darba veikšanai ārpus savas darbavietas;
- 2) akadēmiskajam personālam ir tiesības vienu reizi saņemt apmaksātu triju mēnešu studiju atvaļinājumu promocijas darba sagatavošanai;
- 3) profesoriem, asociētajiem profesoriem un docentiem vienā ievēlēšanas reizē ir tiesības pieprasīt neapmaksātu atvaļinājumu uz laiku līdz 24 mēnešiem, lai strādātu par viesprofesoriem vai vieslektoriem akadēmiskajos amatos citās augstskolās.

4.15. Studējošie ir:

- 1) bakaluru studiju programmu studenti;
- 2) profesionālo studiju programmu studenti;
- 3) maģistranti;
- 4) doktoranti.

4.16. Latvijas Lauksaimniecības universitātē var studēt personas, kuras ieguvušas dokumentāri apliecinātu un Latvijā atzītu studiju programmas prasībām atbilstošu iepriekšējo izglītību.

Uzņemšanas imatrikulācijas kārtību apstiprina Latvijas Lauksaimniecības universitātes Senāts.

4.17. Studējošiem Latvijas Lauksaimniecības universitāte piedāvā konkrētas studiju programmas. Valodu lietojumu augstākās izglītības ieguvē, studiju programmu reglamentāciju, studiju uzsākšanas kārtību vēlākos studiju posmos un personu izslēgšanas kārtību no studējošo saraksta nosaka Latvijas Republikas normatīvie akti un Latvijas Lauksaimniecības universitātes Senāta pieņemtie studijas regulējošie dokumenti.

4.18. Studiju maksu Latvijas Lauksaimniecības universitātē sedz valsts, kā arī juridiskās un fiziskās personas. Studiju maksu studējošajiem, kuri izturējuši konkursu uz konkrētajā studiju programmā valsts noteiktajām studiju vietām, finansē no valsts budžeta līdzekļiem. Studiju maksu studiju vietās, kuras netiek finansētas no valsts budžeta līdzekļiem, sedz studējošie, juridiskās vai fiziskās personas, noslēdzot par to attiecīgu līgumu ar Latvijas Lauksaimniecības universitātes rektoru.

4.19. Latvijas Lauksaimniecības universitātē studējošiem ir tiesības:

- iegūt augstāko akadēmisko un profesionālo izglītību;
- Satversmē paredzēto darbību veikšanai noteiktā kārtībā izmantot Latvijas Lauksaimniecības universitātes telpas, bibliotēkas, iekārtas, aparāturu, kultūras, sporta un medicīnas objektus u.c.;
- noteiktā kārtībā pārtraukt un atsākt studijas;
- realizēt tiesības, kas attiecas uz studiju un pētniecības darba brīvību, noteiktā kārtībā izvēlēties studiju programmas, virzienus;
- saņemt informāciju visos jautājumos, kas tieši saistīti ar viņu studijām un iespējamo karjeru;
- universitātē brīvi paust un aizstāvēt savas domas un uzskatus;
- vēlē un tikt ievēlētiem studējošo pašpārvaldē, līdzdarboties augstskolas visu līmeņu pašpārvaldes institūcijās;
- noteiktā kārtībā kā klausītājiem apmeklēt citas augstskolas mācību pasākumus un kārtot nepieciešamos pārbaudījumus;
- dibināt biedrības, korporācijas, pulciņus un klubus;
- sastādīt un apgūt individuālu studiju brīvās izvēles daļu.

4.20. Latvijas Lauksaimniecības universitātē studējošo pienākumi ir:

- studēt, lai iegūtu izraudzītajai studiju programmai atbilstošu izglītību;
- izpildīt Latvijas Lauksaimniecības universitātes prasības attiecībā uz studijām un iespējamo karjeru;
- ievērot Satversmi un iekšējās kārtības noteikumus;
- ar cieņu izturēties pret citiem studējošajiem, Latvijas Lauksaimniecības universitātes akadēmisko un vispārējo personālu.

4.21. Latvijas Lauksaimniecības universitātes vispārējais personāls ir administratīvais personāls, mācību palīgpersonāls un tehniskais personāls, izņemot akadēmisko personālu. Vispārējā personāla pieņemšanu darbā un tā atbrīvošanu no darba nosaka likumi un citi normatīvie akti, kā arī Latvijas Lauksaimniecības universitātes iekšējie noteikumi.

4.22. Latvijas Lauksaimniecības universitātes vadība rūpējas par personāla darba apstākļiem, nodrošina iespēju celt kvalifikāciju un pārkvalificēties.

5. LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS UNIVERSITĀTES PĀRSTĀVĪBAS, VADĪBAS UN LĒMĒJINSTITŪCIJAS

5.1. Latvijas Lauksaimniecības universitātes galvenās lēmēj institūcijas ir:

- Konvents (Satversmes sapulce);
- Senāts;
- Rektors;
- Akadēmiskā šķirējtiesa.

5.1.1. Latvijas Lauksaimniecības universitātes koleģiālās institūcijas ir:

- Senāts,
- fakultātes dome,
- zinātniskā institūta zinātniskā padome,
- katedras (institūta) sapulce.

5.2. Konvents ir Latvijas Lauksaimniecības universitātes personāla pilnvarota augstākā koleģiālā pārstāvības, vadības un lēmēj institūcija akadēmiskajos un zinātniskajos jautājumos. Konvents:

- pieņem un groza Latvijas Lauksaimniecības universitātes Satversmi;
- ievēl Latvijas Lauksaimniecības universitātes Senātu un atceļ tā locekļus;
- ievēl un atceļ Latvijas Lauksaimniecības universitātes rektoru;
- ievēl Akadēmisko šķirējtiesu un atceļ tās locekļus;
- noklausās Senāta, rektora un Akadēmiskās šķirējtiesas pārskatu;
- apstiprina un groza Konventa ievēlēšanas, rektora ievēlēšanas un atcelšanas, Senāta un Akadēmiskās šķirējtiesas nolikumus;
- izskata un izlemj Latvijas Lauksaimniecības universitātes darbības un attīstības konceptuālus jautājumus.

5.3. Konventu 240 cilvēku sastāvā uz trim gadiem ievēl Latvijas Lauksaimniecības universitātes struktūrvienības, aizklāti balsojot. Konventā ievēl:

- akadēmiskā personāla pārstāvjus, kuru īpatsvars nedrīkst būt mazāks par 60 procentiem;
- studējošo pārstāvjus ar īpatsvaru ne mazāk par 20 procentiem;
- vispārējā personāla pārstāvjus.

Konventa locekli var atsaukt tā personāla grupas kopsapulce, no kuras viņš ir ievēlēts. Ja Konventa pārstāvis pārtrauc darba (studiju) attiecības ar Latvijas Lauksaimniecības universitāti, trīs mēnešu laikā no attiecīgās personāla grupas Konventā ievēl citus pārstāvjus. Konvents ievēl priekšsēdi, vietnieku un sekretāru. Rektors un prorektori nevar būt par Konventa priekšsēdi un priekšsēža vietnieku. Konventu sasauc Senāts vai Rektors ne retāk kā reizi gadā. Ārkārtas Konventu sasauc, ja to pieprasa Latvijas Lauksaimniecības universitātes padomnieku konvents, rektors vai ne mazāk kā divas trešdaļas no Konventā pārstāvēto studējošo skaita, vai viena trešdaļa fakultāšu un institūtu ar savas Domes vai Padomes lēmumiem. Konventa pieņemtos lēmumus var pārsūdzēt Latvijas Lauksaimniecības universitātes Akadēmiskajā šķirējtiesā.

5.4. Senāts apstiprina kārtību un noteikumus, kuri regulē visas Latvijas Lauksaimniecības universitātes darbības sfēras.

Senāts:

1) ievēlē priekšsēdi (profesoru vai asociēto profesoru), vietnieku un sekretāru; par Senāta priekšsēdi vai tā vietnieku nevar būt rektors vai prorektors;

1¹) izvirza pretendētus valsts emeritētā zinātnieka nosaukuma piešķiršanai;

2) piešķir:

- Latvijas Lauksaimniecības universitātes Goda doktora (Doctor honoris causa, Dr.h.c.) grādu;

- Latvijas Lauksaimniecības universitātes emeritus profesora goda nosaukumu;

- Latvijas Lauksaimniecības universitātes Goda biedra nosaukumu;

3) apstiprina:

- Latvijas Lauksaimniecības universitātes pārvaldes struktūru pēc rektora priekšlikuma;

- Senāta noteiktos pārvaldes struktūras augstākā līmeņa vadītājus pēc rektora priekšlikuma;

- fakultāšu dekānus pēc attiecīgās fakultātes domes priekšlikuma, ievērojot vēlēšanu rezultātus;

- universitātes zinātnisko institūtu direktorus pēc to ievēlēšanas amatā attiecīgā institūta zinātniskajā padomē;

- Latvijas Lauksaimniecības universitātes struktūrvienību un Latvijas Lauksaimniecības universitātē dibināto un pārziņā esošo iestāžu, komercsabiedrību, biedrību, nodibinājumu un citu organizatorisku veidojumu statūtus vai nolikumus;

- nolikumu par akadēmiskajiem un administratīvajiem amatiem;

- studējošo pašpārvaldes nolikumu un līgumu ar studējošo pašpārvaldi;

- studējošo uzņemšanas un imatrikulācijas kārtību, noteikumus par studiju gaitu, zināšanu pārbaudīšanas, kvalifikācijas, akadēmisko grādu un diplomu piešķiršanas kārtību;

- Latvijas Lauksaimniecības universitātes budžetu un tā līdzekļu izmantošanu;

4) lemj par Latvijas Lauksaimniecības universitātes struktūrvienību, iestāžu, komercsabiedrību, biedrību un nodibinājumu dibināšanu, reorganizēšanu vai likvidēšanu.

5.5. Senātu apstiprina Konvents uz trim gadiem. Senāta personālsastāvu veido 60 senatori, no kuriem:

- 41 akadēmiskā personāla pārstāvi tā, lai būtu pārstāvētas visas fakultātes, un vienu vispārējā personāla pārstāvi izvirzījis Konvents;

- Latvijas Lauksaimniecības universitātes rektors, studiju un zinātņu prorektori, Konventa priekšsēdis kā akadēmiskā personāla pārstāvji, kā arī Latvijas Lauksaimniecības universitātes direktors un kanclers kā vispārējā personāla pārstāvji;

- 12 studējošo pārstāvji, kurus izvirzījusi Latvijas Lauksaimniecības universitātes studējošo pašpārvalde.

Senāta darbību un kompetenci reglamentē Konventa apstiprināts nolikums. Atsevišķu jautājumu koordinācijai un risināšanai Senāts var izveidot padomes un komisijas. Padomju un komisiju darbības kārtību nosaka Senāta apstiprināti nolikumi. Senāta sēdes vada priekšsēdis, bet viņa prombūtnē vietnieks vai Konventa priekšsēdis. Senāta pieņemtos lēmumus var pārsūdzēt Latvijas Lauksaimniecības universitātes Akadēmiskajā šķīrējtiesā.

5.6. Rektors īsteno Latvijas Lauksaimniecības universitātes administratīvo vadību un bez īpaša pilnvarojuma pārstāv Universitāti. Rektors pārzina, vada un atbild par Universitātes darbību saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem, Latvijas Lauksaimniecības universitātes Satversmi, Konventa un Senāta lēmumiem.

Universitātes vadības nodrošināšanai rektors var veidot palīg- un padomdevējas institūcijas (Prorektoru dienestus, Rektorātu, Studiju, Zinātnes, Saimniecības padomi u. c.), kuru nepieciešamību un sastāvu apstiprina Senāts. Latvijas Lauksaimniecības universitātes personāls rektora pieņemtos lēmumus var apstrīdēt Latvijas Lauksaimniecības universitātes Akadēmiskajā šķīrējtiesā. Personas, kuras nav Latvijas Lauksaimniecības universitātes personāls, rektora pieņemtos lēmumus var apstrīdēt Izglītības un zinātnes ministrijā.

5.7. Rektoru ievēlē Konvents no Latvijas Lauksaimniecības universitātes profesoriem uz 5 gadiem, ne vairāk kā divas reizes pēc kārtas. Konventa ievēlēto Rektoru amatā apstiprina Ministru Kabinets. Rektoru atceļ no amata Ministru Kabinets pēc Latvijas Lauksaimniecības universitātes Senāta vai Zemkopības ministrijas ierosinājuma, ja rektora darbībā konstatēti likuma vai citu normatīvo aktu pārkāpumi.

5.8. *Izslēgts.*

5.9. Akadēmisko šķīrējtiesu aizklātā balsošanā ievēlē Konvents uz trim gadiem. Tā sastāv no pieciem akadēmiskā personāla pārstāvjiem, kas nav universitātes administratīvā personāla sastāvā, un viena studējošā pārstāvja, kuru ievēlē studējošo pašpārvalde.

Akadēmiskā šķīrējtiesa izskata:

- studējošo un akadēmiskā personāla iesniegumus par Latvijas Lauksaimniecības universitātes Satversmē noteikto akadēmisko brīvību un tiesību ierobežojumiem vai pārkāpumiem;
- strīdus starp Latvijas Lauksaimniecības universitātes amatpersonām, kā arī struktūrvienību pārvaldes institūcijām, kas atrodas pakļautības attiecībās;
- iesniegumus par administratīva akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu un pieņem attiecīgus lēmumus par tiem Augstskolu likumā noteiktajos gadījumos.

Akadēmiskās šķīrējtiesas lēmumus izpilda administrācija. Akadēmiskās šķīrējtiesas locekļi par savu darbību atbild Konventam. Pēc darba devēja iniciatīvas viņus no darba var atbrīvot tikai ar Konventa piekrišanu. Akadēmiskās šķīrējtiesas pieņemtos lēmumus var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likuma noteiktajā kārtībā.

6. STUDĒJOŠO PAŠPĀRVALDE

6.1. Latvijas Lauksaimniecības universitātes studentiem, maģistrantiem un doktorantiem ir sava pašpārvalde – vēlēta, neatkarīga studējošo tiesību un interešu pārstāvības institūcija universitātē. Tā darbojas saskaņā ar nolikumu, ko izstrādā studējošie un apstiprina augstskolas senāts. Senāts var atteikt apstiprināšanu tikai tiesisku apsvērumu dēļ.

6.2. Studējošo pašpārvalde:

- aizstāv un pārstāv studējošo intereses akadēmiskās, materiālās un kultūras dzīves jautājumos Latvijas Lauksaimniecības universitātē un citās valsts institūcijās Latvijā un ārvalstīs;
- nosaka studējošo ievēlēšanas kārtību Konventā un Senātā.

6.3. Studējošo pašpārvaldes lēmumi, pēc to apstiprināšanas Senātā, ir obligāti visiem Latvijas Lauksaimniecības universitātē studējošajiem.

6.4. Studējošo pašpārvaldes pārstāvjiem Konventā, Senātā un fakultāšu domēs atbilstoši to nolikumiem ir veto tiesības jautājumos, kas skar studējošo intereses. Pēc veto piemērošanas

jautājumu izskata saskaņošanas komisija, kuru izveido attiecīgā vadības institūcija pēc paritātes principa. Saskaņošanas komisijas lēmumu apstiprina Konvents, Senāts vai fakultāšu domes ar klātesošo divu trešdaļu balsu vairākumu.

6.5. Latvijas Lauksaimniecības universitātes studentu, maģistrantu un doktorantu organizāciju t. sk. korporāciju, biedrību, klubu utt. līdzdalību studējošo pašpārvaldē nosaka Latvijas Lauksaimniecības universitātes studējošo pašpārvaldes nolikums.

6.6. Studējošo pašpārvalde ir tiesīga pieprasīt un saņemt informāciju un paskaidrojumus no universitātes struktūrvienību vadītājiem vai to pilnvarotiem pārstāvjiem par visiem jautājumiem, kas skar studējošo intereses.

6.7. Universitātes vadība atbalsta studējošo pašpārvaldes darbību.

Studējošo pašpārvaldes pārstāvjiem tiek garantētas tiesības uz līdzdalību visu līmeņu universitātes institūcijās, kā arī tiesības piedalīties kā novērotājiem ieskaitēs un eksāmenos.

7. LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS UNIVERSITĀTES STRUKTŪRVIENĪBAS, IESTĀDES, KOMERCSABIEDRĪBAS, BIEDRĪBAS UN NODIBINĀJUMI

7.1. Latvijas Lauksaimniecības universitātes struktūrvienības dibina, reorganizē un likvidē, kā arī to nolikumus, kuros noteikti struktūrvienību uzdevumi, funkcijas un tiesības, apstiprina Senāts. Struktūrvienībām nav juridiskās personas statusa.

7.2. Izglītības un zinātniskā darba veikšanai universitāte dibina katedras (institūtus), profesoru grupas, fakultātes, zinātniskās un mācību laboratorijas. Organizatoriskā un apkalpojošā darba veikšanai Senāts veido arī citas struktūrvienības. Struktūrvienību finanšu līdzekļus nedrīkst izmantot citiem mērķiem bez struktūrvienības vadītāja piekrišanas.

7.3. Katedra (institūts) ir Latvijas Lauksaimniecības universitātes studiju un pētniecības darba pamatvienība, kas veido, organizē un piedāvā studiju programmas un veic zinātniskos pētījumus kādā no zinātnes apakšnozarēm. Katedras (institūtus) izveido ar Senāta lēmumu pēc fakultātes domes vai atsevišķa profesora vai asociētā profesora priekšlikuma un pamatojuma. Katedras (institūta) darbību nosaka un vada katedras (institūta) sapulce. Tā ir tiesīga patstāvīgi izlemt visas akadēmiskās un zinātniskās darbības jautājumus, kas saskaņā ar Satversmi nav nodoti fakultātes domes vai Senāta pārziņā. Katedras (institūta) sapulce no profesoru, asociēto profesoru vai docentu vidus izvirza katedras (institūta) vadītāju, kuru ievēlē fakultātes dome uz pieciem gadiem. Katedras (institūta) vadītājs ir oficiālais katedras (institūta) pārstāvis visās tās lietās.

7.4. Profesora grupu ar katedras tiesībām un pienākumiem var izveidot profesors vai asociētais profesors, ja finansējums viņa vadītajās studiju programmās un zinātniskajās tēmās ļauj pieņemt darbā ne mazāk kā trīs akadēmiskā personāla pārstāvjus.

7.4.1. Profesora grupu izveido ar Senāta lēmumu pēc konkrēta profesora vai asociētā profesora priekšlikuma. Tā beidz savu darbību ar Senāta lēmuma, profesoram (asociētam profesoram) beidzot darbu Latvijas Lauksaimniecības universitātē vai izbeidzoties finansējuma avotam.

7.4.2. Par profesora grupas akadēmisko un zinātnisko darbību vienpersonīgi atbild tās vadītājs.

7.5. Fakultāte ir Latvijas Lauksaimniecības universitātes organizatoriska struktūrvienība, kas apvieno radnieciska profila katedras, institūtus un laboratorijas, izstrādā un koordinē atbilstošas studiju programmas profesionālās sagatavotības un akadēmiskās izglītības (akadēmiskā grāda) iegūšanai, kā arī koordinē fakultātes pētniecības programmas; tā nodrošina nepieciešamos apstākļus katedru un citu fakultātes struktūrvienību darbībai.

7.5.1. Fakultāti veido un reorganizē atbilstoši Augstskolu likuma prasībām. Fakultāti vada dekāns.

7.5.2. Fakultātes dome no akadēmiskā personāla ievēlē dekānu, dekāna vietnieku vai vietniekus un domes sekretāru, katedras vadītājus (institūtu direktorus), docentus, lektoros un asistentus; pēc katedru (institūtu) priekšlikuma apstiprina kandidātus zinātniskajai un pedagoģiskajai darbībai. Dome izlemj studiju procesa, zinātniskā darba organizatoriskos, saimnieciskos, finansiālos un citus darbības jautājumus. Dome ir tiesīga ierosināt akadēmiskā personāla atbrīvošanu no amata.

Fakultātes domi ievēlē uz trim gadiem. Domi veido:

- visi fakultātes profesori un asociētie profesori;
- divi līdz trīs katras struktūrvienības ievēlēti pārstāvji;
- fakultātes studējošo pašpārvaldes deleģēti studējošo pārstāvji, kuru īpatsvaram domes sastāvā ir jābūt ne mazākam par 20 procentiem.

7.5.3. Dekānu ievēlē no fakultātes profesoriem, asociētiem profesoriem vai docentiem uz pieciem gadiem, bet ne vairāk kā divas reizes pēc kārtas.

Dekāns ir oficiālais fakultātes pārstāvis visās fakultātes lietās, gādā par domes sēžu sagatavošanu, lēmumu izpildi, atbild par studiju un zinātniskā darba organizāciju, fakultātes saimniecisko un finansiālo darbību.

7.5.4. Fakultātei var būt savs karogs un emblēma.

7.5.5. Fakultātes darbību nosaka nolikums, ko apstiprina Senāts.

7.6. Zinātniskās laboratorijas un citas Latvijas Lauksaimniecības universitātes zinātniskā darba struktūrvienības veido un īsteno pētniecības darba programmas un veic pētījumus kādā no zinātnes apakšnozarēm.

Laboratorijas izveide un darbība notiek saskaņā ar principiem, kas izteikti 7.3. punktā attiecībā uz katedrām.

Fakultātes sastāvā esošas laboratorijas nolikumu apstiprina fakultātes dome, bet patstāvīgas laboratorijas nolikumu – Senāts.

7.7. Latvijas Lauksaimniecības universitātei savā Satversmē izvirzīto mērķu sasniegšanai ir tiesības ar Senāta lēmumu dibināt, reorganizēt un likvidēt iestādes, tai skaitā aģentūras, un komercsabiedrības, būt par biedru un dibinātāju biedrībās un nodibinājumos.

7.8. Latvijas Lauksaimniecības universitāte, ievērojot normatīvajos aktos noteikto kārtību, dibina, pieņem padotībā, reorganizē un likvidē zinātniskos institūtus, kuru tiesisko statusu nosaka Zinātniskās darbības likums. Lēmumu par zinātniskā institūta dibināšanu, reorganizēšanu un likvidēšanu pieņem Senāts.

8. ĪPAŠUMS, BUDŽETS UN SAIMNIECISKĀ DARBĪBA

8.1. Latvijas Lauksaimniecības universitātes īpašumu veido:

- kustamā un nekustamā manta, kas Latvijas Lauksaimniecības universitātei ir dāvināta, ko tā ir mantojusi vai iegādājusies par pašu līdzekļiem;

- par valsts budžeta līdzekļiem iegādāta manta;
- Latvijas Lauksaimniecības universitātes intelektuālais īpašums;
- nekustamais īpašums, ko Latvijas Lauksaimniecības universitātei bez atlīdzības nodevusi cita atvasināta publiska persona vai valsts. Rīcību ar šo īpašumu un tā turpmākās izmantošanas nosacījumus nosaka Augstskolu likums un Publiskas personas mantas atsavināšanas likums;
- kustama manta, ko tai bez atlīdzības nodevusi cita atvasināta publiska persona vai valsts.

Nekustamais īpašums ierakstāms zemesgrāmatā kā Latvijas Lauksaimniecības universitātes īpašums. Latvijas Lauksaimniecības universitātes īpašums tiek pārvaldīts nošķirti no tai valdījumā nodotā valsts īpašuma. Latvijas Lauksaimniecības universitātei ir tiesības rīkoties ar savu īpašumu, lai sasniegtu Satversmē norādītos mērķus.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes Senātam ir tiesības ierosināt nekustamā īpašuma, ko tai bez atlīdzības nodevusi valsts, atsavināšanu Publiskas personas mantas atsavināšanas likumā un Augstskolu likumā noteiktajā kārtībā saskaņā ar Latvijas Lauksaimniecības universitātes nekustamā īpašuma attīstības plānu.

8.2. Latvijas Lauksaimniecības universitātes finanšu resursus veido:

- Latvijas Republikas valsts budžeta līdzekļi izglītībai, kas valsts budžetā izdalīti tieši Universitātei;
- Latvijas Republikas valsts budžeta līdzekļi, ko valdība piešķir atsevišķo mērķprogrammu un pasākumu finansēšanai;
- maksa par studijām, kuru sedz valsts, vai kura tiek saņemta atmaksājumu kredītu veidā saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem;
- fizisko un juridisko personu maksājumi par speciālistu sagatavošanu, to kvalifikācijas paaugstināšanu vai pārkvalificēšanu;
- līdzekļi zinātniskajiem līgumdarbiem;
- ienākumi no saimnieciskās darbības;
- juridisko un fizisko personu ziedojumi, dāvinājumi, ieskaitot arī tādus, kam ir īpaši izmantošanas nosacījumi;
- aizņēmumi no bankām un citām kredītiestādēm;
- citi likumos atļautie līdzekļi.

8.3. Latvijas Lauksaimniecības universitātes finanšu resursu struktūru apstiprina Senāts. Latvijas Lauksaimniecības universitātes finansiālās un saimnieciskās darbības atbilstību normatīvajiem aktiem katru gadu pārbauda neatkarīgs zvērināts revidents, kura sagatavoto atzinumu par augstskolas finansiālo un saimniecisko darbību rektors iesniedz Zemkopības ministrijai. Par budžeta izpildi rektors sniedz ikgadēju pārskatu Senātam, Izglītības un zinātnes ministrijai un Zemkopības ministrijai.

8.4. Finanšu resursus, ko fiziskās un juridiskās personas piešķir atsevišķu mērķprogrammu un pasākumu finansēšanai, Latvijas Lauksaimniecības universitātes vadība nodod tieši tai struktūrvienībai vai juridiskai personai, kas īsteno šo programmu vai pasākumu.

8.5. Latvijas Lauksaimniecības universitātes atsevišķu struktūrvienību finanšu resursi kā patstāvīga daļa ietilpst Latvijas Lauksaimniecības universitātes budžetā.

8.6. *Izslēgts.*

8.7. *Izslēgts.*

8.8. *Izslēgts.*

8.9. Pildot savus uzdevumus, Latvijas Lauksaimniecības universitātei ir tiesības Latvijā un ārvalstīs veikt šādas darbības:

- atvērt nodaļas, filiāles un pārstāvniecības;
- slēgt līgumus ar fiziskajām un juridiskajām personām, kā arī veikt citas juridiskās darbības saskaņā ar Augstskolu likumu un citiem likumiem;
- izsludināt konkursus, pirkt un pārdot kustamo un nekustamo īpašumu, dažādu mantu un vērtspapīrus saskaņā ar spēkā esošajiem normatīviem aktiem un atbilstoši Latvijas Lauksaimniecības universitātes darbības mērķiem;
- veikt Latvijas Lauksaimniecības universitātes profilam atbilstošu saimniecisko darbību (iegūtie ienākumi ieskaitāmi Latvijas Lauksaimniecības universitātes budžetā tās attīstībai), kā arī ieguldīt iegūtos līdzekļus citās komercsabiedrībās atbilstoši Latvijas Lauksaimniecības universitātes darbības mērķim.

8.10. Latvijas Lauksaimniecības universitātei ir tiesības un privilēģijas, kas ar likumu piešķirtas augstākās izglītības un zinātnes institūcijām.

9. SATVERSMES PIENĒMŠANAS UN GROZĪŠANAS KĀRTĪBA, UNIVERSITĀTES REORGANIZĀCIJA VAI LIKVIDĀCIJA

9.1. Latvijas Lauksaimniecības universitātes Satversmi var pieņemt un grozīt tikai Latvijas Lauksaimniecības universitātes Konvents.

9.2. Latvijas Lauksaimniecības universitātes Satversme pēc pieņemšanas un grozījumiem tajā stājas spēkā pēc tam, kad to apstiprinājusi Latvijas Republikas Saeima.

9.3. Lēmumu par Latvijas Lauksaimniecības universitātes reorganizāciju vai likvidāciju pieņem Ministru kabinets pēc izglītības un zinātnes ministra vai attiecīgās nozares ministra ierosinājuma.

58. 803L/12 Grozījumi Augstskolu likumā

Izdarīt Augstskolu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1996, 1. nr.; 1997, 3. nr.; 2001, 1. nr.; 2003, 12. nr.; 2004, 13. nr.; 2006, 8. nr.; 2007, 6., 11. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194. nr.; 2010, 38., 206. nr.; 2011, 117., 202. nr.; 2012, 190. nr.; 2013, 40., 92., 188. nr.; 2014, 214., 257. nr.; 2016, 108., 125., 241. nr.; 2017, 90., 236. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 1. panta 11. punktu šādā redakcijā:

“11) **promocija** — zinātniskā doktora grāda piešķiršana;”

2. 3. pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdu “zinātniskajam”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Pēc akadēmiskās studiju programmas apguves tiek piešķirts akadēmiskais grāds, pēc akadēmiskās doktora studiju programmas apguves — zinātniskais doktora grāds. Pēc profesionālās studiju programmas apguves tiek iegūta profesionālā kvalifikācija vai profesionālā kvalifikācija un attiecīga līmeņa profesionālais grāds. Pēc profesionālās doktora studiju programmas mākslās apguves tiek piešķirts profesionālais doktora grāds mākslās.”

3. Izteikt 5. panta pirmās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Augstskolas to autonomijas ietvaros nodrošina studiju, pētniecības un mākslinieciskās jaunrades darba nedalāmību, iespēju iegūt zināšanas, akadēmisko izglītību un profesionālo prasmī, akadēmiskos grādus, profesionālos grādus un profesionālo kvalifikāciju sabiedriskās dzīves, tautsaimniecības, kultūras, veselības aprūpes, valsts pārvaldes un citās profesionālās darbības jomās.”

4. Aizstāt 17. panta otrajā daļā vārdus “doktora zinātniskais grāds” ar vārdiem “doktora grāds”.

5. 26. pantā:

izteikt otrās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Augstskolas personāla tiesības un pienākums ir sekmēt mācību, studiju, pētniecības un mākslinieciskās jaunrades darba brīvību, veicināt atklātumu augstskolas pārvaldē un tās lietu kārtošanā.”;

aizstāt septītajā daļā vārdus “doktora zinātniskais grāds” ar vārdiem “doktora grāds”.

6. Izteikt 27. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Augstskolas akadēmiskais personāls veic zinātniskos pētījumus, mākslinieciskās jaunrades darbu un piedalās studējošo izglītošanā. Akadēmiskā personāla uzdevumu apjomu nosaka augstskola.”

7. Izteikt 39. panta pirmo un otro teikumu šādā redakcijā:

“Ievērojot nepieciešamību apgūt praktiskas iemaņas un zināšanas, profesionālo studiju programmu profila priekšmetos docenta, lektora un asistenta amatu var ieņemt persona ar

augstāko izglītību bez zinātniskā doktora grāda vai bez profesionālā doktora grāda mākslās, ja tai ir pasniedzamajam priekšmetam atbilstošs pietiekams praktiskā darba stāžs. Lai ievēlētu docenta amatā personu, kurai nav zinātniskā doktora grāda vai profesionālā doktora grāda mākslās, šai personai ir nepieciešams vismaz septiņu gadu praktiskā darba stāžs.”

8. Aizstāt 46.¹ panta pirmajā un otrajā daļā vārdus “doktora zinātnisko grādu” ar vārdiem “doktora grādu”.

9. Aizstāt 47. panta otrās daļas pirmajā teikumā vārdus “zinātniskā grāda (doktors)” ar vārdiem “doktora grāda”.

10. Aizstāt 55. panta pirmās daļas 3. punkta trešo teikumu ar tekstu šādā redakcijā:

“Akadēmiskās doktora studiju programmas īstenošanā piedalās ne mazāk kā piecas personas ar doktora grādu, no kurām vismaz trīs ir Latvijas Zinātnes padomes apstiprināti eksperti attiecīgajā nozarē. Profesionālās doktora studiju programmas mākslās īstenošanā piedalās ne mazāk kā piecas personas, kurām ir doktora grāds.”

11. 55.³ pantā:

izteikt piektās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

“4) studiju programmas akadēmiskā maģistra vai zinātniskā doktora grāda iegūšanai nav balstītas uz attiecīgās zinātņu nozares sasniegumiem un atziņām;”;

papildināt piekto daļu ar 4.¹ punktu šādā redakcijā:

“4¹) studiju programmas profesionālā maģistra vai profesionālā doktora grāda mākslās iegūšanai zināšanu, prasmju un kompetenču līmenis neatbilst prasībām, kuras noteiktas Latvijas kvalifikāciju ietvarstruktūras līmenim atbilstošo zināšanu, prasmju un kompetenču aprakstos;”

12. Izteikt 57. panta ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Personas, kuras ieguvušas maģistra grādu, ir tiesīgas turpināt studijas doktora studiju programmā doktora grāda iegūšanai. Doktora studiju programmas ilgums ir trīs līdz četri gadi.”

13. 59. pantā:

izteikt panta nosaukumu un pirmo daļu šādā redakcijā:

“59. pants. Studijās iegūstamie grādi, profesionālā kvalifikācija un izsniedzamie diplomi

(1) Atbilstoši valsts akreditētai studiju programmai augstskolā var iegūt akadēmisko izglītību un šādus grādus:

- 1) akadēmisko bakalaura grādu;
- 2) akadēmisko maģistra grādu;
- 3) zinātnisko doktora grādu.”;

papildināt pantu ar 1.¹ un 1.² daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Atbilstoši valsts akreditētai studiju programmai augstskolā var iegūt šādu profesionālo augstāko izglītību:

- 1) pirmā līmeņa profesionālo augstāko izglītību un ceturta līmeņa profesionālo kvalifikāciju;
- 2) otrā līmeņa profesionālo augstāko izglītību:
 - a) piektā līmeņa profesionālo kvalifikāciju,

- b) profesionālo bakalaura grādu un piektā līmeņa profesionālo kvalifikāciju,
 - c) profesionālo maģistra grādu vai profesionālo maģistra grādu un piektā līmeņa profesionālo kvalifikāciju;
- 3) profesionālo doktora grādu mākslās.

(1²) Atbilstoši valsts akreditētai studiju programmai koledžā var iegūt pirmā līmeņa profesionālo augstāko izglītību un ceturta līmeņa profesionālo kvalifikāciju.”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Pēc akreditētas studiju programmas apguves izsniedz šādus valstiski atzītus diplomus:

- 1) pēc pirmā līmeņa profesionālās augstākās izglītības programmas apguves — pirmā līmeņa profesionālās augstākās izglītības diplomu;
- 2) pēc akadēmiskā bakalaura vai akadēmiskā maģistra studiju programmas apguves — bakalaura vai maģistra diplomu;
- 3) pēc otrā līmeņa profesionālās augstākās izglītības programmas apguves izsniedz:
 - a) profesionālās augstākās izglītības diplomu vai profesionālās kvalifikācijas diplomu,
 - b) profesionālā bakalaura un profesionālās kvalifikācijas diplomu,
 - c) profesionālā maģistra un profesionālās kvalifikācijas diplomu vai profesionālā maģistra diplomu;
- 4) pēc akadēmiskās doktora studiju programmas apguves — doktora diplomu;
- 5) pēc profesionālās doktora studiju programmas mākslās apguves — profesionālā doktora diplomu mākslās.”

14. Izteikt 63. pantu šādā redakcijā:

“63. pants. Zinātniskā doktora grāda piešķiršana

(1) Zinātnisko doktora grādu pēc akreditētas akadēmiskās doktora studiju programmas apguves un promocijas darba aizstāvēšanas piešķir augstskolu promocijas padome.

(2) Zinātniskā doktora grāda piešķiršanas kārtību, kā arī visus pārējos ar zinātnisko darbību saistītos jautājumus, kurus nereglamentē šis likums, regulē Zinātniskās darbības likums.”

15. Papildināt likumu ar VII¹ nodaļu šādā redakcijā:

“VII¹ nodaļa

Mākslinieciskā jaunrade

63.¹ pants. Mākslinieciskās jaunrades mērķis un uzdevumi

(1) Māksliniecisko jaunradi īsteno šādās akadēmiskajās un profesionālajās mākslu studiju programmās: mūzika un skatuves māksla, vizuāli plastiskā māksla, audiovizuālā māksla un mediju māksla, dizains, amatniecība, lietišķā māksla un radošās industrijas. Mākslu studiju process ietver radošo darbību, kas balstīta mākslinieciskajā jaunradē.

(2) Mākslinieciskās jaunrades mērķis ir mākslu studiju ietvaros nodrošināt mākslinieciski augstvērtīgu darbu veidošanas prasmju iegūšanu un attīstīt praktiskās iemaņas unikālu māksliniecisku ideju īstenošanā.

(3) Mākslinieciskās jaunrades uzdevums ir mākslu studiju programmu ietvaros nodrošināt un attīstīt studiju, pētniecības un mākslinieciskās jaunrades darba vienotību, sekmēt izcilību un kvalitāti, konkurētspēju un eksportspēju mūzikā un skatuves mākslā, vizuāli plastiskajā mākslā, audiovizuālajā mākslā un mediju mākslā, dizainā, amatniecībā, lietišķajā mākslā un radošajās industrijās.

63.² pants. Mākslinieciskās jaunrades darba vadība

(1) Augstskola vada mākslinieciskās jaunrades darbu un nodrošina tā plānošanu, īstenošanu un attīstību. Augstskolas senāts nosaka mākslinieciskās jaunrades darba ievirzi un apjomu.

(2) Augstskolas, sadarbojoties gan savā starpā, gan ar kultūras institūcijām, kultūrizglītības iestādēm, pašvaldībām un citām ieinteresētajām institūcijām, saskaņo mākslinieciskās jaunrades darba virzienus, izvērtē tā nozīmību, māksliniecisko līmeni un lemj par šā darba finansējumu.

(3) Augstskola, valsts institūcijas un citas ieinteresētās institūcijas veicina un atbalsta mākslinieciskās jaunrades darbu, tam piešķirot finansējumu, kā arī piesaistot citus finansējuma avotus.

63.³ pants. Mākslinieciskās jaunrades darba rezultātu publicēšana

(1) Augstskolas pienākums ir informēt sabiedrību par saviem mākslinieciskās jaunrades darba rezultātiem.

(2) Augstskola regulāri publicē apkopojošus informatīvos materiālus par veiktajiem mākslinieciskās jaunrades projektiem, norādot šo projektu autorus un to īstenotājus, augstskolas mājaslapā internetā valsts valodā, kā arī var publicēt citās Eiropas Savienības oficiālajās valodās.

63.⁴ pants. Profesionālā doktora grāda mākslās piešķiršana

(1) Profesionālo doktora grādu mākslās pēc akreditētas profesionālās doktora studiju programmas mākslās apguves un doktora teorētiskā pētījuma, mākslinieciskās jaunrades darba izstrādāšanas un aizstāvēšanas piešķir valsts pārbaudījumu komisija. Valsts pārbaudījumu komisijas izveides kārtību un sastāvu apstiprina augstskolas senāts.

(2) Profesionālās doktora studiju programmas mākslās galvenos mērķus un uzdevumus, studiju programmas pamatsaturu, iegūtās izglītības vērtēšanas pamatprincipus, kā arī profesionālā doktora grāda mākslās piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.”

16. Papildināt pārejas noteikumus ar 45., 46. un 47. punktu šādā redakcijā:

“45. Līdz 2024. gada 31. janvārim profesionālās doktora studiju programmas mākslās īstenošanā var piedalīties arī profesori mākslas nozarē.

46. Ministru kabinets līdz 2018. gada 30. novembrim izdod šā likuma 63.⁴ panta otrajā daļā minētos Ministru kabineta noteikumus.

47. Ministru kabinets līdz 2018. gada 30. novembrim izdara grozījumus Ministru kabineta 2013. gada 16. aprīļa noteikumos Nr. 202 “Kārtība, kādā izsniedz valsts atzītus augstāko izglītību apliecinošus dokumentus” un 2017. gada 13. jūnija noteikumos Nr. 322 “Noteikumi par Latvijas izglītības klasifikāciju” atbilstoši grozījumiem šā likuma 3. un 59. pantā, kas stājas spēkā 2018. gada 1. aprīlī.”

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. aprīlī.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 1. februārī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 20. februārī

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

59. 804L/12 Grozījumi Kredītinformācijas biroju likumā

Izdarīt Kredītinformācijas biroju likumā (Latvijas Vēstnesis, 2014, 199. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 1. panta 4. punkta "a" apakšpunktu šādā redakcijā:

"a) kura ar kredītinformācijas lietotāju noslēgusi klienta līgumu vai kurai maksājuma saistība pret kredītinformācijas lietotāju izriet no normatīvajiem aktiem,"

2. Izteikt 5. panta 5. punktu šādā redakcijā:

"5) tiešās pārvaldes iestāde un atvasināta publiska persona vai tās iestāde gadījumā, kad tā slēdz līgumu, kas saistīts ar kredītrisku, vai klienta maksājuma saistība pret kredītinformācijas lietotāju izriet no normatīvajiem aktiem, ja normatīvais akts paredz datu apstrādes tiesisko pamatu."

3. 12. pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

"(1¹) Šā panta pirmās daļas 6. punktu nepiemēro attiecībā uz sensitīvajiem personas datiem un kā lietotāja nozari norāda "Citi pakalpojumi";"

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

"(6) Kredītinformācijas birojs ir tiesīgs veikt sensitīvo personas datu apstrādi, ciktāl šāda datu apstrāde attiecas uz ziņu par personas parādu apstrādi, ja tiek nodrošināts, ka sensitīvie personas dati netiek izpausti trešajām personām. Sensitīvos personas datus apstrādā tikai šajā pantā minētajā apjomā un kārtībā."

4. Izslēgt 15. pantu.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 8. februārī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 20. Februārī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 20.02.2018., Nr. 36.

60. 805L/12 Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”

Izdarīt likumā “Par nodokļiem un nodevām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 1996, 15. nr.; 1997, 24. nr.; 1998, 2., 18., 22., 24. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 12. nr.; 2002, 2., 22. nr.; 2003, 2., 6., 8., 15., 22. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 11. nr.; 2006, 1., 9., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 7., 12. nr.; 2008, 1., 6., 13. nr.; 2009, 2., 11., 13., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205. nr.; 2010, 91., 101., 131., 151., 157., 178., 183., 206. nr.; 2011, 68., 80., 85., 169. nr.; 2012, 24., 50., 56., 109., 157., 186., 199., 203. nr.; 2013, 61., 92., 187., 194., 232. nr.; 2014, 6., 51., 119., 189., 204., 214., 220., 257. nr.; 2015, 29., 68., 118., 190., 208., 230., 245., 248., 251. nr.; 2016, 2., 91., 241., 254. nr.; 2017, 5., 75., 124., 128., 156., 236., 242. nr.) šādus grozījumus:

1. 22.³ pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Lai veicinātu nodokļu maksātāju labprātīgu nodokļu nomaksu, kredītiestāde un maksājumu pakalpojumu sniedzējs līdz katra gada 1. februārim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par klientiem — fiziskajām personām, kas ir Latvijas Republikas rezidenti, — kuru pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu (tajā skaitā slēgto pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu) iepriekšējā gada kopējā debeta vai kredīta apgrozījuma summa vienas kredītiestādes vai maksājumu pakalpojumu sniedzēja ietvaros ir 15 000 *euro* vai vairāk.”;

papildināt pantu ar 1.¹, 1.² un 1.³ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Kredītiestāde un maksājumu pakalpojumu sniedzējs klienta pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu kopējā apgrozījumā neietver summas klienta darījumiem, kas veikti starp klienta kontiem (tajā skaitā slēgtajiem kontiem) vienas kredītiestādes vai maksājumu pakalpojumu sniedzēja ietvaros. Šis nosacījums nav attiecināms uz summām tiem klienta darījumiem, kas veikti no klienta pieprasījuma noguldījuma konta vai maksājumu konta uz klienta darījuma kontu vai no klienta darījuma konta uz klienta pieprasījuma noguldījuma kontu vai maksājumu kontu.

(1²) Kredītiestāde un maksājumu pakalpojumu sniedzējs, sniedzot informāciju atbilstoši šā panta pirmajai daļai, tajā norāda šādas ziņas:

- 1) klienta vārdu, uzvārdu un personas kodu;
- 2) pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu kopējo atlikuma summu iepriekšējā kalendāra gada pēdējās dienas beigās;
- 3) pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu kopējo debeta apgrozījuma summu iepriekšējā gadā;
- 4) pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu kopējo kredīta apgrozījuma summu iepriekšējā gadā.

(1³) Informācija par pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu atlikumiem un to apgrozījumu sniedzama *euro*. Ja darījumi pieprasījuma noguldījuma kontos un maksājumu kontos veikti ārvalsts valūtā, veikto darījumu summas pārrēķina no attiecīgās ārvalsts valūtas uz *euro* pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsaucēs kursa, kurš ir spēkā kalendāra gada pēdējās dienas sākumā.”

2. Pārejas noteikumos:

izteikt 199. punktu šādā redakcijā:

“199. Kredītiestāde un maksājumu pakalpojumu sniedzējs līdz 2018. gada 1. septembrim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par klientiem — fiziskajām personām, kas ir Latvijas Republikas rezidenti, — kuru pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu kopējā atlikuma summa 2018. gada 1. janvārī dienas sākumā ir 15 000 *euro* vai vairāk, norādot klienta vārdu, uzvārdu, personas kodu un pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu atlikuma kopsummu.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 199.¹ punktu šādā redakcijā:

“199.¹ Ministru kabinets izvērtē šā likuma 22.³ panta praktiskās piemērošanas gaitu un rezultātus, it īpaši to, vai, sniedzot Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par fiziskās personas konta apgrozījumu, ir izslēgta jebkāda nesamērīga iejaukšanās datu subjekta tiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību, un katru gadu līdz 31. oktobrim laikposmā no 2020. gada līdz 2022. gadam iesniedz Saeimai ziņojumu par to.”

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 8. februārī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 20. februārī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.02.2018., Nr. 36.

61. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 8. februāra sēdē:

uzsverot, ka cilvēktiesības un tiesiskums ir neatņemama starptautisko tiesību sastāvdaļa un Latvijas Republika ir atkārtoti apliecinājusi savu apņemšanos veicināt starptautisko taisnīgumu un cilvēktiesību ievērošanu;

atzīmējot 70. gadskārtu kopš Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas pieņemšanas;

atgādinot, ka Sergejs MagniŃskis (MAGNITSKY Sergei) — advokāts, kurš atklāja, ka Krievijas tiesībaizsardzības iestāžu darbinieki piesavinājušies valsts budžeta līdzekļus 5,4 miljardu rubļu apmērā, — tika arestēts un 358 dienas turēts pirmstiesas aizturēšanas izolatorā, kur tika pakļauts spīdzināšanai un fiziskai vardarbībai, kur viņam tika liegta medicīniskā aprūpe un kur viņš 2009. gada 16. novembrī mira;

norādot, ka Krievijas varas iestādes nav veikušas rūpīgu, neatkarīgu un objektīvu Sergeja MagniŃska aizturēšanas, spīdzināšanas un nāves apstākļu izmeklēšanu, kā arī to, ka līdz šim neviena atbildīgā persona nav notiesāta par šiem noziegumiem, bet piecas MagniŃska lietā iesaistītās amatpersonas saņēmušas valsts apbalvojumus un vairākas iesaistītās amatpersonas atbilstošajā periodā guvušas negaidītu materiālu labumu;

uzsverot, ka valstis, kas ratificējušas starptautiskos cilvēktiesību līgumus, ir apņēmušās pildīt tajos noteiktos pienākumus, un norādot uz demokrātisku valstu morālo atbildību un pienākumu nepieļaut nesodāmību par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem un tāda veida noziegumiem kā plaša mēroga finansiālas krāpšanas shēmas un korupcija, pieņemot tiesību aktus, kuros paredzētas mērķētas sankcijas, proti, iecelšanas aizliegumi un īpašumu un līdzekļu iesaldēšana, šādu noziegumu veicējiem;

atsaucoties uz Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2014. gada 28. janvāra rezolūcijā 1966 (2014) un Eiropas Parlamenta 2014. gada 2. aprīlī apstiprināto ieteikumu Nr. P7-TA(2014)0258 un šajos dokumentos ietverto aicinājumu dalībvalstīm piemērot mērķētas sankcijas MagniŃska lietā iesaistītajām personām;

ņemot vērā, ka Amerikas Savienoto Valstu Kongress, kā arī Igaunijas, Kanādas, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes un Lietuvas parlamenti jau pieņēmuši simboliski Sergeja MagniŃska vārdā nosauktus tiesību aktus, kas ļauj piemērot mērķētas sankcijas pret smagos cilvēktiesību pārkāpumos, korupcijā un citu veidu noziegumu veikšanā iesaistītām personām,

aicina Latvijas Republikas Ministru kabinetu rīkoties, lai liegtu Latvijas Republikas teritorijā iecelot šādām personām, iekļaujot tās Latvijai nevēlamo personu (*persona non grata*) sarakstā:

Droganovs, Aleksejs O. (DROGANOV, Aleksey O.), dz. 1975. gada 11. oktobrī;
 Karpovs, Pāvels (KARPOV, Pavel), dz. 1977. gada 27. augustā;
 Komnovs, Dmitrijs (KOMNOV, Dmitriy), dz. 1977. gada 17. maijā;
 Khimina, Jeļena (KHIMINA, Yelena), dz. 1953. gada 11. septembrī;
 Krivoručko, Aleksejs (KRIVORUCHKO, Aleksey), dz. 1977. gada 25. augustā;
 Kuzņecovs, Artjoms (KUZNETSOV, Artem), dz. 1975. gada 28. februārī;
 Logunovs, Oļegs (LOGUNOV, Oleg), dz. 1962. gada 4. februārī;
 Pečegins, Andrejs I. (PECHEGIN, Andrey I.), dz. 1965. gada 24. septembrī;
 PodoprigoŃovs, Sergejs G. (PODOPRIGOROV, Sergei G.), dz. 1974. gada 8. janvārī;
 Prokopenko, Ivans Pavlovičs (PROKOPENKO, Ivan Pavlovitch), dz. 1973. gada 28. septembrī;
 Siļčenko, Oļegs F. (SILCHENKO, Oleg F.), dz. 1977. gada 25. jūnijā;
 Stašina, Jeļena (STASHINA, Yelena), dz. 1963. gada 5. novembrī;

- Stepanova, Olga G. (STEPANOVA, Olga G.), dz. 1962. gada 29. jūlijā;
Tolčinskis, Dmitrijs M. (TOLCHINSKIY, Dmitri M.), dz. 1982. gada 11. maijā;
Ukhnaļova, Svetlana (UKHNALYOVA, Svetlana), dz. 1973. gada 14. martā;
Vinogradova, Nataļja V. (VINOGRADOVA, Natalya V.), dz. 1973. gada 16. jūnijā;
Dukuzovs, Kazbeks (DUKUZOV, Kazbek), dz. 1974. gadā, Krievijas Federācija;
Bogatirjovs, Ļeča (BOGATIROV, Letscha), dz. 1975. gada 14. martā, Krievijas Federācija;
Ļitvinova, Larisa Anatoljevna (LITVINOVA, Larisa Anatolievna), dz. 1963. gada 18. novembrī, Krievijas Federācija;
Kratovs, Dmitrijs Borisovičs (KRATOV, Dmitry Borisovich), dz. 1964. gada 16. jūlijā, Krievijas Federācija;
Gausa, Aleksandra Viktorovna (GAUS, Alexandra Viktorovna), dz. 1975. gada 29. martā, Krievijas Federācija;
Tagijevs, Fikrets (TAGIYEV, Fikret), dz. 1962. gada 3. aprīlī, Krievijas Federācija;
Alisovs, Igors Borisovičs (ALISOV, Igor Borisovich), dz. 1968. gada 11. martā, Krievijas Federācija;
Markelovs, Viktors Aleksandrovičs (MARKELOV, Viktor Aleksandrovich), dz. 1967. gada 15. decembrī, Krievijas Federācija;
Kļujevs, Dmitrijs Vladislavovičs (KLYUEV, Dmitry Vladislavovich), dz. 1967. gada 10. augustā, Krievijas Federācija;
Stepanovs, Vladlens Jurjevičs (STEPANOV, Vladlen Yurievich), dz. 1962. gada 17. jūlijā, Krievijas Federācija;
Hļebņikovs, Vjačeslavs Georgijevičs (KHLEBNIKOV, Vyacheslav Georgievich), dz. 1967. gada 9. jūlijā, Krievijas Federācija;
Vakhajevs, Musa (VAKHAYEV, Musa), dz. 1964. gadā, Krievijas Federācija;
Sugaipovs, Umārs (SUGAIPOV, Umar), dz. 1966. gada 17. aprīlī, Krievijas Federācija;
Krečetovs, Andrejs Aleksandrovičs (KRECHETOV, Andrei Alexandrovich), dz. 1981. gada 22. septembrī, Krievijas Federācija;
Daudovs, Magomeds Kozahmedovičs (DAUDOV, Magomed Khozhakhmedovic), dz. 1980. gada 26. februārī, Krievijas Federācija;
Alaudinovs, Apti Karonovičs (ALAUDINOV, Aпти Kharonovich), dz. 1973. gada 5. oktobrī, Krievijas Federācija;
Grins, Viktors Jakovļevičs (GRIN, Victor Yakovlevich), dz. 1951. gada 1. janvārī, Krievijas Federācija;
Strižovs, Andrejs Aleksandrovičs (STRIZHOV, Andrei Alexandrovich), dz. 1983. gada 1. augustā, Krievijas Federācija;
Aņičins, Aleksejs Vasiļjevičs (ANICHIN, Aleksey Vasilyevich), dz. 1949. gada 1. decembrī, Krievijas Federācija;
Kibiss, Boriss Borisovičs (KIBIS, Boris Borisovich), dz. 1977. gada 20. novembrī, Krievijas Federācija;
Uržumcevs, Oļegs Vjačeslavovičs (URZHUMTSEV, Oleg Vyacheslavovich), dz. 1968. gada 22. oktobrī, Krievijas Federācija;
Lapšovs, Pāvels Vladimirovičs (LAPSHOV, Pavel Vladimirovich), dz. 1976. gada 7. jūlijā, Krievijas Federācija;
Antonovs, Jevgēnijs Juvenaļjevičs (ANTONOV, Yevgeni Yuvenalievich), dz. 1955. gadā, Krievijas Federācija;

Plaksins, Genādijs Nikolajevičs (PLAKSIN, Gennady Nikolaevich), dz. 1961. gada 31. augustā, Krievijas Federācija;

Lugovojs, Andrejs Konstantinovičs (LUGOVOI, Andrei Konstantinovich), dz. 1966. gada 19. septembrī, Krievijas Federācija;

Kovtuns, Dmitrijs (KOVTUN, Dmitri), dz. 1965. gadā;

Bastrikins, Aleksandrs Ivanovičs (BASTRYKIN, Alexander Ivanovich), dz. 1953. gada 27. augustā, Krievijas Federācija;

Gordjevskis, Staņislavs Jevgeņjevičs (GORDIEVSKY, Stanislav Evgenievich), dz. 1977. gada 9. septembrī, Krievijas Federācija;

Majorova, Jūlija (MAYOROVA, Yulia), dz. 1979. gada 23. aprīlī, Krievijas Federācija;

Katajevs, Ajubs Vakhajevičs (KATAEV, Ayub Vakhaevich), dz. 1984. gada 1. decembrī, 1980. gada 1. decembrī, Krievijas Federācija;

Pavlovs, Andrejs (PAVLOV, Andrei), dz. 1977. gada 7. augustā, Krievijas Federācija;

Šešeņja, Aleksejs Nikolajevičs (SHESHENYA, Alexei Nikolaevich), dz. 1971. gada 16. aprīlī, Krievijas Federācija;

Kadirovs, Ramzans Akhmatovičs (KADYROV, Ramzan Akhmatovitch), dz. 1976. gada 5. oktobrī, Krievijas Federācija;

aicina Eiropas Savienības un Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalstu parlamentus pieņemt tā sauktos Magnitska tiesību aktus, lai tādējādi stiprinātu valstu kopējo tiesiskumu, taisnīgumu un atbildību;

atbalsta iniciatīvu piemērot mērķētas sankcijas Eiropas Savienības līmenī Magnitska lietā iesaistītajām personām un

aicina Latvijas Republikas Ministru kabinetu aktualizēt šo jautājumu Eiropas Savienības Padomē.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2018. gada 8. februārī